

ЗМІСТ

НА ВИКОНАННЯ УКАЗУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Інформація про стан роботи зі зверненнями громадян у структурних підрозділах центрального апарату ФДМУ в 2009 році 2

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, національних акціонерних та державних холдингових компаніях за 9 міс. 2009 р. 3

УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМИ КОРПОРАТИВНИМИ ПРАВАМИ В УМОВАХ ЗБИТКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

А. РИГУН. Шляхи вирішення проблемних питань у законодавстві з банкрутства 7

ГОСТРЕ ПИТАННЯ

І. БУДЯК. Питання приватизації об'єктів разом із земельними ділянками 9

ПІСЛЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ

ВАТ «М'ясокомбінат «Ятрань»: європейська технологія – вишуканий український смак..... 10

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в грудні 2009 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності..... 12

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в другому півріччі 2009 року угоду з Фондом державного майна України про виконання послуг під час приватизації об'єктів..... 13

АНТИКОРУПЦІЙНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

Закон України від 11 червня 2009 р. № 1506-VI «Про засади запобігання та протидії корупції» 14

Закон України від 23 грудня 2009 р. № 1787-VI «Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання та протидії корупції» (витяг) 20

Постанова Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2009 р. № 1057 «Питання реалізації державної антикорупційної політики» 20

Порядок проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів 20

Зміни, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України 22

Постанова Кабінету Міністрів України від 8 грудня 2009 р. № 1346 «Про затвердження Методології проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів» 24

Методологія проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів 24

НОРМАТИВНА БАЗА

Закон України від 15 січня 2009 р. № 883-VI «Про мораторій на відчуження від редакцій державних та комунальних засобів масової інформації приміщень та майна»..... 27

Закон України від 21 жовтня 2009 р. № 1654-VI «Про внесення зміни до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації»..... 27

Постанова Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2009 р. № 1341 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 2009 р. № 316» 28

Наказ Фонду державного майна України від 12 жовтня 2009 р. № 1598 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 18.02.98 № 284» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 листопада 2009 р. за № 1062/17078) 28

Зміни до Порядку передачі Фонду державного майна України часток (паїв, акцій), що належать державі, в майні суб'єктів підприємницької діяльності 29

Наказ Фонду державного майна України та Міністерства економіки України від 6 листопада 2009 р. № 1738/1230 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України та Міністерства економіки України від 19.05.99 № 908/68 «Про управління державним майном, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 15 грудня 2009 р. за № 1207/17223) 31

Зміни до Положення про управління державним майном, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі 31

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

Перелік питань для перевірки знання законодавства кандидатами на заміщення вакантних посад у Фонді державного майна України 22

До уваги здобувачів

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2009 р. № 1464-р «Про зміну складу президії Вищої атестаційної комісії» 32

Шановні читачі!

Звертаємо вашу увагу на те, що Бюлетень видається українською та російською мовами в одній обкладинці. Російськомовний варіант Бюлетеня починається зі стор. 33.

■ НА ВИКОНАННЯ УКАЗУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

«...центрального органам виконавчої влади... вжити невідкладних заходів щодо забезпечення реалізації конституційних прав громадян на письмове звернення та особистий прийом, обов'язкове одержання обґрунтованої відповіді, неухильного виконання норм Закону України «Про звернення громадян», упорядкування роботи зі зверненнями громадян...»

(Указ Президента України від 07.02.08 № 109 «Про першочергові заходи щодо забезпечення реалізації та гарантування конституційного права на звернення до органів державної влади та органів місцевого самоврядування»)

ІНФОРМАЦІЯ

про стан роботи зі зверненнями громадян у структурних підрозділах центрального апарату ФДМУ в 2009 році

Відповідно до п. 1.4.7 доручення Кабінету Міністрів України від 14.02.08 № 7960/1/1-08 щодо плану організації виконання вимог Указу Президента України від 07.02.08 № 109 «Про першочергові заходи щодо забезпечення реалізації та гарантування конституційного права на звернення до органів державної влади та органів місцевого самоврядування» (далі – Указ Президента) Фонд державного майна України (ФДМУ) інформує про стан організації роботи зі зверненнями громадян України, що надійшли до ФДМУ в 2009 році, та вжиті заходи, спрямовані на забезпечення гарантування реалізації конституційного права громадян на звернення.

За звітний період ФДМУ отримав 1 154 звернення громадян (у 2008 році – 1 711), у тому числі: з Секретаріату Президента України – 73 (62), Верховної Ради України – 7 (7), Кабінету Міністрів України – 136 (82), від народних депутатів України – 28 (31), інших органів – 74 (85), безпосередньо від громадян – 835 (1 444).

Серед звернень громадян, що надійшли до ФДМУ за звітний період, 902 – індивідуальних, 227 – колективних, 5 анонімних листів.

Від інвалідів Великої Вітчизняної війни отримано 6 звернень, ветеранів війни та праці, багатодітних сімей та інших громадян, які потребують соціального захисту та підтримки, – 830. На всі звернення було підготовлено та надано вичерпні відповіді та обґрунтовані роз'яснення в межах повноважень ФДМУ щодо порушених громадянами питань.

Усього до ФДМУ звернулося 6 214 громадян.

Переважна більшість звернень – 832 – це заяви (клопотання), 115 – скарги, 14 – пропозиції.

ФДМУ в 2009 році отримав 21 інформаційний запит.

У 2009 році до ФДМУ надійшло 61 повторне звернення громадян. Незважаючи на ґрунтовні роз'яснення, які надаються ФДМУ, частина громадян продовжує звертатися з питань, які стосуються використання та одержання компенсацій за невикористані житлові чеки та приватизаційні майнові сертифікати, виплати заборгованості із заробітної плати, приватизації житла, передання гуртожитків у комунальну власність, приватизації та оренди об'єктів державної та комунальної власності, реформування власності тощо.

Результати аналізу звернень громадян за характером питань, що порушуються в таких зверненнях, свідчать, що найбільш актуальними є питання щодо передання гуртожитків, які перебувають на балансах господарських товариств, у комунальну власність, приватизації об'єктів незавершеного будівництва, оренди та приватизації нежитлових приміщень, використання та одержання компенсації за невикористані житлові чеки і приватизаційні майнові сертифікати, розпаювання землі, виплати дивідендів, діяльності довірчих товариств, інвестиційних фондів і фінансово-інвестиційних компаній, а також виконання умов договорів купівлі-продажу.

У 2009 році найбільше звернень надійшло до ФДМУ від жителів Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Київської,

Хмельницької, Чернігівської областей, Автономної Республіки Крим і міста Києва.

Переважає більшість громадян, які звернулися до ФДМУ у звітному періоді, – це люди похилого віку (пенсіонери), яких турбують проблеми щодо виплати їм дивідендів господарськими товариствами, жителі сільської місцевості з питаннями щодо розпаювання землі та мешканці гуртожитків – щодо забезпечення їх конституційного права на житло.

Розгляд листів громадян та надсилання відповідей на них у ФДМУ перебувають на постійному контролі, порушень термінів їх виконання немає.

Відповідно до Закону України «Про звернення громадян» від 02.10.96 № 393/96-ВР (зі змінами і доповненнями), Указу Президента України та з метою удосконалення роботи зі зверненнями громадян у ФДМУ щосередини, з 17.00 до 18.00, ведеться особистий прийом громадян першими керівниками ФДМУ, інформацію про який розміщено на офіційному веб-сайті Фонду.

У 2009 році до керівництва ФДМУ у години особистого прийому звернулося 583 особи.

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 06.10.03 № 59994 ФДМУ щомісяця надає інформацію про заходи, вжиті ФДМУ за результатами розгляду звернень громадян, для розміщення на веб-сторінці урядового порталу «Уряд і громадськість».

Відповідно до доручень Кабінету Міністрів України від 30.12.03 № 7-914/2 (85516) і від 20.06.06 № 22595/0/1-06 щодо виконання вимог Указу Президента ФДМУ щокварталу надсилає Кабінету Міністрів України інформацію про роботу зі зверненнями громадян у письмовій та електронній формах.

Також слід зазначити, що ФДМУ тісно співпрацює з державною установою «Соціальний контактний центр», створеною згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27.05.09 № 579-р у структурі Міністерства праці та соціальної політики України, з метою забезпечення оперативного реагування органів виконавчої влади на звернення громадян, підприємств, установ та організацій, суб'єктів підприємницької діяльності, органів місцевого самоврядування та їх взаємодії під час розгляду таких звернень.

ФДМУ поширює інформацію через власний веб-сайт www.srfu.gov.ua в мережі Інтернет, який вміщує докладні матеріали про діяльність ФДМУ, хід та результати приватизації в Україні.

Питання щодо підсумків роботи зі зверненнями громадян розглядалися на засіданнях колегії ФДМУ 26.02.09 та 24.09.09.

ФДМУ докладає всіх можливих зусиль для вирішення питань, які порушують у своїх зверненнях громадяни України, а також забезпечує висвітлення в засобах масової інформації результатів своєї діяльності з метою інформування населення та формування позитивної громадської думки про діяльність ФДМУ під час реалізації державної політики у сфері приватизації.

Підготувала начальник відділу розгляду звернень громадян ФДМУ Оксана ДЖАЛОЛОВА

РЕЗУЛЬТАТИ УПРАВЛІННЯ корпоративними правами держави в господарських товариствах, національних акціонерних та державних холдингових компаніях за 9 міс. 2009 р.

1. Структура корпоративних прав держави

Станом на 01.10.09 у Реєстрі корпоративних прав держави обліковується 754 господарських товариства, у статутному капіталі яких є державна частка.

Держава в особі Уряду України, Фонду державного майна України (далі – Фонд), міністерств та інших центральних та місцевих органів виконавчої влади здійснювала управління корпоративними правами держави в 646 відкритих та закритих акціонерних товариствах, 78 товариствах з обмеженою відповідальністю та 30 національних акціонерних компаніях (НАК) і державних холдингових компаніях (ДХК), створених відповідно до спеціальних рішень Президента України та Уряду України.

Із загальної кількості господарських товариств:

313 (42 %) мають у статутному капіталі державну частку понад 50 %, яка надає державі право контролю за їх діяльністю (далі – контрольні), з них 164 (22 %) господарських товариства мають державну частку 100 %;

211 (28 %) мають у статутному капіталі державну частку розміром від 25 до 50 % (блокуючий пакет);

230 господарських товариств (30 %) мають у статутному капіталі державну частку менш як 25 %.

Крім того, з них:

104 акціонерних товариства засновано міністерствами у процесі корпоратизації державних підприємств, які не надають Фонду статистичної звітності, а функції з управління цими товариствами здійснюють виключно засновники (міністерства);

46 господарських товариств (6 % загальної кількості) мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з них 30 – контрольні.

Фонд та його регіональні відділення здійснюють управління 632 об'єктами з корпоративними правами держави (84 % загальної кількості), з них 199 – контрольні.

Органи виконавчої влади та інші органи управління управляють корпоративними правами 122 господарських товариств (16 % загальної кількості), з них:

Міністерство вугільної промисловості України	– 78;
Кабінет Міністрів України	– 20;
Міністерство транспорту та зв'язку України	– 6;
Державна адміністрація залізничного транспорту	– 3;
Національне космічне агентство України	– 4;
Міністерство промислової політики України	– 2;
Українська державна корпорація по виконанню монтажних і спеціальних будівельних робіт «Укрмонтажспецбуд»	– 2;
Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку	– 1;
Державне управління справами	– 1;
Донецька обласна державна адміністрація	– 1;
Міністерство регіонального розвитку та будівництва України	– 1;

Міністерство охорони навколишнього природного середовища України – 1;

Міністерство палива та енергетики України – 1;

Українська державна будівельна корпорація «Укрбуд» – 1.

У регіональному розрізі 632 об'єкти, управління якими здійснює Фонд, розподілено так:

м. Київ	– 111;
Київська область	– 63;
Луганська область	– 62;
Донецька область	– 53;
Автономна Республіка Крим	– 30;
Львівська область	– 30;
Дніпропетровська область	– 27;
Запорізька область	– 26;
Кіровоградська область	– 25;
Тернопільська область	– 21;
Харківська область	– 21;
Хмельницька область	– 20;
Сумська область	– 20;
Херсонська область	– 14;
Чернівецька область	– 13;
Івано-Франківська область	– 12;
Одеська область	– 12;
Полтавська область	– 11;
Закарпатська область	– 10;
Черкаська область	– 9;
Вінницька область	– 9;
Чернігівська область	– 7;
Волинська область	– 7;
Рівненська область	– 7;
Житомирська область	– 6;
Миколаївська область	– 4;
м. Севастополь	– 2.

За галузевим розподілом структура корпоративних прав держави в господарських товариствах, управління якими здійснює Фонд, така:

промисловість	– 235;
сільське господарство	– 73;
транспорт і зв'язок	– 62;
торгівля і громадське харчування	– 52;
будівництво	– 41;
наука і наукове обслуговування	– 42;
житлово-комунальне господарство	– 12;
управління	– 13;
охорона здоров'я, фізична культура	– 10;
інші	– 92.

Таблиця 1

Господарські товариства	Загальна кількість		Кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств							
			до 10 %		10 – 25 %		25 – 50 %		50 – 100 %	
	на 01.01.09	на 01.10.09	на 01.01.09	на 01.10.09	на 01.01.09	на 01.10.09	на 01.01.09	на 01.10.09	на 01.01.09	на 01.10.09
ВАТ, створені у процесі приватизації та корпоратизації	497	451	99	87	80	73	159	139	159	152
Холдингові, державні акціонерні та національні акціонерні компанії	30*	30*	0	0	0	0	0	0	30	30
Акціонерні товариства, створені за участю Фонду	98	91	29	27	9	11	42	36	18	17
Товариства з обмеженою відповідальністю	83	78	13	13	20	19	31	28	19	18
Акціонерні товариства, які знаходяться на обліку інших органів виконавчої влади	103	104	0	0	0	0	5	8	98	96
Разом...	811	754	141	127	109	103	237	211	324	313

* У тому числі 18 холдингових компаній, які перебувають на обліку в інших органах виконавчої влади.

Загальну кількість пакетів акцій, часток, паїв, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, станом на 01.10.09 порівняно з кількістю таких пакетів акцій, часток, паїв станом на початок 2009 року, наведено в табл. 1.

Частка власності держави у статутному капіталі всіх господарських товариств за номінальною вартістю пакетів акцій на 01.10.09 становить 34,17 млрд грн., з них НАК і ДХК – 20,70 млрд грн. (60,6 % загальної вартості), інших господарських товариств – 11,28 млрд грн. (33,0 %). Номінальна вартість державної частки акціонерних товариств, заснованих міністерствами в процесі корпоратизації державних підприємств, становить 2,19 млрд грн. (6,4 %) (табл. 2).

Таблиця 2

Господарські товариства	Номінальна вартість державної частки у статутному капіталі господарських товариств у динаміці відповідно до Реєстру корпоративних прав держави, млрд грн.		Зміни, млрд грн.
	на 01.10.08	на 01.10.09	
НАК і ДХК	20,70	20,70	0,0
З державною часткою власності	11,04	11,28	0,23
Акціонерні товариства, засновані міністерствами у процесі корпоратизації державних підприємств	2,19	2,19	0,0

Здійснюючи управління корпоративними правами 632 об'єктів, Фонд та його регіональні відділення мають у підпорядкуванні господарські товариства, сумарний статутний капітал яких становить 11,47 млрд грн. Водночас безпосередньо Уряд України і міністерства управляють корпоративними правами лише 122 об'єктів, сумарний статутний капітал яких – 22,70 млрд грн. (понад 66 % усього статутного капіталу, яким володіє держава).

Це свідчить про те, що Фонду передано в управління в основному корпоративні права дрібних та середніх малопривабливих, збиткових підприємств.

У структурі корпоративних прав держави значний сегмент займають підприємства, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство, кредиторська заборгованість яких виникла в основному до передачі Фонду корпоративних прав. Станом на 01.10.09 200 господарських товариств (26 % загальної кількості) перебувають на тій чи іншій стадії банкрутства (з них контрольних – 78), зокрема: 35 (14 контрольних) – на стадії розпорядження майном, 60 (39 контрольних) – на стадії санації і 105 (25 контрольних) – у процесі ліквідації.

Слід зазначити, що корпоративний портфель держави останніми роками має стійку тенденцію до зменшення. Це сприяє поступовому поліпшенню структури корпоративних прав, оскільки їх скорочення відбувається в основному за рахунок пакетів акцій розміром до 25 % статутного капіталу та частки пакетів акцій розміром 25 – 50 % (табл. 3).

Таблиця 3

Станом на	Кількість господарських товариств	Кількість ВАТ, що мають у статутному капіталі державну частку		
		від 0 до 25 %	від 25 до 50 %	від 50 до 100 %
01.10.08	847	269	253	325
01.10.09	754	230	211	313

2. Аналіз фінансово-економічної діяльності господарських товариств, національних акціонерних і державних холдингових компаній, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %.

Загальний обсяг чистого доходу господарських товариств, НАК і ДХК, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, на 01.10.09 становив 62 564,0 млн грн., що майже в 1,3 раза більше ніж у відповідному періоді 2008 р. (табл. 4).

Таблиця 4

Фінансово-економічний показник	Значення, тис. грн.	
	9 міс. 2008 р.	9 міс. 2009 р.
Чистий дохід	48 144 300,00	62 564 008,10
Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування	6 108 320,60	4 420 567,80
Чистий прибуток	2 684 926,00	-2 221 893,70
Кредиторська заборгованість – усього	32 565 075,37	30 087 659,40
Кредиторська заборгованість прострочена	9 128 831,40	1 121 193,20
Дебіторська заборгованість – усього	23 810 369,60	31 271 210,10
Дебіторська заборгованість прострочена	4 321 445,90	1 521 283,30
Вартість готової продукції	384 165,20	271 695,60
Первісна вартість основних засобів	33 013 303,50	31 870 136,60
Залишкова вартість основних фондів	14 808 918,40	12 638 872,60
Зобов'язання	53 468 439,90	81 965 808,10
Власний капітал	46 221 131,30	55 604 705,40
Оборотні активи	39 143 852,70	65 369 126,20
Довгострокові фінансові інвестиції	35 649 672,00	50 084 775,90

На 37 підприємствах (27 % загальної кількості підзвітних) збільшився обсяг чистого доходу порівняно з відповідним періодом 2008 року.

За галузевим розподілом найбільший чистий дохід мали підприємства паливно-енергетичного комплексу (52 774,3 млн грн.), зв'язку (4 967,1 млн грн.) та транспорту (1 634,2 млн грн.), за регіональним – підприємства м. Києва (59 361,9 млн грн.) та Одеської області (1 520,2 млн грн.).

Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування господарських товариств, НАК і ДХК, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, на 01.10.09 становить майже 4 420,6 млн грн., що на 28 % менше, ніж у відповідному періоді 2008 року.

За галузевим розподілом найкращий фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування мали підприємства паливно-енергетичного комплексу (4 623,5 млн грн.), машинобудування і металообробки (88,1 млн грн.), за регіональним – підприємства м. Києва (4 485,8 млн грн.) та Харківської області (104,9 млн грн.).

За результатами роботи господарських товариств, НАК і ДХК, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 %, на 01.10.09 сальдо чистого прибутку має від'ємне значення і становить понад 2 221,9 млн грн.

За підсумками роботи за 9 міс. 2009 р. зі збитками працювали 94 підприємства, сума їх збитків становить 2 388,2 млн грн. Найбільша сума збитків у ВАТ «Нафтогаз України» – 1 901,3 млн грн., «Одеський припортовий завод» – 66,1 млн грн. та «Азовські мастила і оливи» – 101,9 млн грн.

За результатами 9 міс. 2009 р. чистий прибуток 8 підприємств становить понад 1 млн грн., з них ВАТ «Турбоатом»

– 84,9 млн грн., ЗАТ «Авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України» – 34,6 млн грн., ЗАТ «Міжнародна акціонерна авіаційна компанія «УРГА» – 14,3 млн грн.

Найкращих результатів досягли підприємства транспорту, які отримали 55,5 млн грн. чистого прибутку, та машинобудування і металообробки – 31,5 млн грн. чистого прибутку, а серед регіонів – підприємства Харківської (64,6 млн грн.) та Кіровоградської (13,8 млн грн.) областей.

За результатами роботи господарських товариств, НАК і ДХК, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, за 9 міс. 2009 р. співвідношення обсягів кредиторської (30 087,7 млн грн.) і дебіторської (31 271,2 млн грн.) заборгованості становить 0,96.

Загальні обсяги простроченої дебіторської та простроченої кредиторської заборгованості підприємств з корпоративними правами становлять відповідно 1 521,3 та 1 121,2 млн грн. Порівняно з відповідним періодом 2008 року спостерігається зменшення простроченої дебіторської та кредиторської заборгованості.

На 01.10.09 89 підприємств, управління корпоративними правами держави яких здійснює Фонд, мали прострочену заборгованість із заробітної плати, яка становить 51 564,0 тис. грн. З них 38 431,3 тис. грн. – заборгованість 51 господарського товариства (у статутному капіталі цих товариств державна частка перевищує 50 %) порівняно з початком року зменшилася на 2 858,9 тис. грн. або на 7,03 %.

Слід зазначити, що сума заборгованості з виплати заробітної плати товариств, які перебувають на різних стадіях банкрутства, становить 37 640,9 тис. грн., або 72,99 % загального обсягу заборгованості (51 564,0 тис. грн.).

Відповідно до помісячного плану податків, зборів та платежів до загального фонду Державного бюджету України, розробленого Міністерством фінансів України, планове завдання на 2009 рік із надходження дивідендів, нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які перебувають у державній власності, встановлено в розмірі 297,800 млн грн.

За даними Державного казначейства України, на 01.10.09 загальна сума перерахованих дивідендів від суб'єктів підприємницької діяльності, створених за участю держави, становить 401 073,92 тис. грн.

Виконання річного плану з надходження дивідендів за 2009 рік становить 134,68 %.

За результатами роботи господарських товариств, НАК і ДХК, у статутному капіталі яких державна частка перевищує 50 %, за 9 міс. 2009 р. спостерігається незначне зростання порівняно з відповідним періодом 2008 року власного капіталу (55 604,7 млн грн.) та оборотних активів (65 369,1 млн грн.) і зменшення обсягів первісної вартості основних засобів (31 870,1 млн грн.) та залишкової вартості основних фондів (12 638,9 млн грн.).

3. Заходи Фонду щодо удосконалення положень законодавства і підвищення ефективності управління корпоративними правами держави

Одним із ключових питань у роботі Фонду залишається питання удосконалення та узгодження положень законодавства.

Відповідно до пункту 5 розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про акціонерні товариства» та з метою підвищення ефективності управління корпоративними правами держави наказом Фонду від 14.10.09 № 1607 схвалено редакцію Примірного статуту публічного акціонерного товариства.

З метою упорядкування діяльності Фонду щодо приведення у відповідність із Законом України «Про акціонерні товариства» нормативно-правових актів було розроблено План заходів Фонду щодо реалізації норм Закону України «Про акціонерні товариства», затверджений наказом Фонду від 27.02.09 № 314 (зі змінами, внесеними наказом Фонду від 30.04.09 № 663).

На виконання пункту 2 зазначеного Плану було розроблено Методичні рекомендації щодо проведення загальних зборів акціонерів та механізму кумулятивного голосування. Відповідно до пункту 5 Плану було розроблено Примірний статут публічного акціонерного товариства, у статутному капіталі якого є державна частка.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про управління об'єктами державної власності», пункту 3 Критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19.06.07 № 832 (зі змінами), та з метою підвищення ефективності управління корпоративними правами держави було розроблено наказ Фонду від 07.05.09 № 694 «Про затвердження Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави», який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 01.06.09 за № 477 /16493.

З метою підвищення якості контролю за ефективністю управління корпоративними правами держави було видано наказ Фонду від 16.06.09 № 893 «Щодо забезпечення ефективності управління акціонерними товариствами шляхом аналізу показників управлінського контролю».

Фонд брав участь у розробленні Порядку проведення спеціального моніторингу погашення підприємствами, установами та організаціями заборгованості із заробітної плати, страхових внесків до Пенсійного фонду України та обов'язкових платежів до державного та місцевих бюджетів.

На виконання статей 59, 60 Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» триває розроблення Порядку нарахування пені за несвоєчасно сплачені дивіденди на корпоративні права держави.

Працівники Фонду продовжують роботу щодо підвищення ефективності управління державними корпоративними правами в акціонерних товариствах та контролю за фінансовою діяльністю цих товариств, зокрема:

проводиться аналіз діяльності наглядових рад відкритих акціонерних товариств та моніторинг рішень, прийнятих наглядовими радами;

проводиться аналіз персонального складу наглядових рад відкритих акціонерних товариств з метою залучення осіб виключно з числа фахівців, які пройшли навчання, отримали сертифікати на право здійснення функцій з управління корпоративними правами та мають досвід у цій сфері діяльності;

проводиться оцінка виконання представниками держави функцій з управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, у статутному капіталі яких дер-

жавна частка перевищує 50 %, відповідно до основних критеріїв, затверджених наказом Фонду від 29.01.08 № 121;

проводиться оцінка управління об'єктами державної власності відповідно до критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19.06.07 № 832 (зі змінами). Результати оцінки щокварталу надаються Міністерству економіки України для узагальнення і прийняття управлінських рішень;

готуються та проводяться спільні засідання Комісії з проведення фінансово-економічного аналізу господарської діяльності відкритих акціонерних товариств та Комісії з проведення атестації керівників господарських товариств з державною часткою понад 50 %;

з метою підвищення якості управлінського контролю даються доручення відповідальним представникам держави в органах управління господарських товариств;

проводяться навчальні семінари з підвищення кваліфікації у сфері корпоративного управління. Протягом 9 міс. 2009 р. організовано та проведено 5 навчальних семінарів з питань управління корпоративними правами, підготовлено 130 фахівців.

З метою мінімізації наслідків світової фінансової кризи контролюється виконання Плану заходів Фонду щодо запобігання можливому негативному впливу наслідків світової фінансової кризи на діяльність державних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких є державний пакет акцій (частка) і які належать до сфери управління Фонду. Зокрема, перебувають на контролі завдання відповідальним департаментам та регіональним відділенням:

а) щодо організації невідкладного проведення засідань наглядових рад, на яких розглядалися питання щодо:

аналізу впливу світової фінансової кризи на фінансово-господарську діяльність підприємств;

своєчасності та повноти сплати заробітної плати працівникам підприємств, сплати внесків до Пенсійного фонду, інших фондів соціального страхування, податків, зборів (обов'язкових платежів) до державного та місцевих бюджетів;

взаємодії з банківськими установами, постачальниками, споживачами;

зайнятості працівників;

пропозицій правліль щодо зменшення впливу світової фінансової кризи на фінансово-господарську діяльність підприємств;

б) щодо здійснення моніторингу погашення заборгованості з виплати заробітної плати, зі сплати внесків до Пенсійного фонду;

в) щодо виконання колективних договорів на підпорядкованих підприємствах з метою запобігання скороченню робочих місць.

Відповідальні представники держави постійно надають інформацію про вжиті заходи та прийняті наглядовою радою рішення щодо мінімізації впливу світової фінансової кризи на фінансово-господарську діяльність підприємств.

Відділ аналітики та методології корпоративного управління Департаменту стратегії корпоративного управління

УДК 65.016.246.025

Шляхи вирішення проблемних питань у законодавстві з банкрутства

Анна РИГУН

головний спеціаліст відділу управління корпоративними правами держави РВ ФДМУ по Тернопільській області

Банкрутство суб'єкта господарювання має суттєві негативні наслідки як для нього, так і для відповідної галузі й економіки країни в цілому. Беззаперечним є той факт, що процедуру банкрутства сьогодні досить часто використовують як інструмент у корпоративній конкуренції, а також застосовують фіктивне банкрутство або штучне доведення до банкрутства як найбільш поширені схеми рейдерських захоплень, що є загрозою для економічної безпеки держави.

Основною метою запровадження процедури банкрутства є не руйнування підприємства, а надання йому можливості переродитися для більш ефективної роботи. Кожне підприємство, щодо якого порушено провадження у справі про банкрутство, потрібно розглядати з погляду перспективи його подальшого розвитку. Саме процедура банкрутства може стати ефективним інструментом відновлення платоспроможності боржника, що допоможе вийти з кризи підприємству, керівництво якого прагне

* Відповідно до статті 22 розділу II Закону термін ліквідаційної процедури не може перевищувати дванадцять місяців. Господарський суд може продовжити цей термін на шість місяців, якщо інше не передбачено Законом. – Прим. авт.

** Відповідно до статті 26 Закону в разі банкрутства підприємства об'єкти житлового фонду, в тому числі гуртожитки, дитячі дошкільні заклади та об'єкти комунальної інфраструктури, передаються в порядку, встановленому законодавством, в комунальну власність відповідних територіальних громад без додаткових умов і фінансуються в установленому порядку. – Прим. авт.

© А. П. Ригун, 2010

Стаття надійшла до редакції 28.08.09

і бажає цього, або спричинить ліквідацію тих підприємств, які вичерпали свої можливості.

Проте основний законодавчий акт – Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі – Закон), який регулює процедуру банкрутства і спрямований перш за все на створення умов для відновлення платоспроможності боржника, тобто є продебіторським, потребує вдосконалення.

Так, Закон обмежує участь Фонду державного майна України (ФДМУ) у захисті державних інтересів під час провадження справ про банкрутство товариств, у статутному капіталі яких наявні корпоративні права держави. Однак згідно із статтею 1 Закону та частиною 1 статті 7 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» ФДМУ (його регіональні відділення) виступає учасником провадження у справах про банкрутство і здійснює визначені законодавством повноваження під час провадження справ про банкрутство.

Ураховуючи те що законодавець визначив сторонами у справі про банкрутство боржника (банкрута) та кредиторів (представників комітету кредиторів), повноваження ФДМУ обмежуються в разі його залучення до провадження справ про банкрутство як учасника і органу, уповноваженого управляти майном боржника, участю в засіданнях комітету кредиторів з правом дорадчого голосу, погодженням мирових угод і планів санації підприємств-боржників, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 25 %.

Станом на 01.01.2010 у реєстрі корпоративних прав держави Регіонального відділення ФДМУ по Тернопільській області (далі – регіональне відділення) облічується 8 ВАТ, у статутному капіталі яких є частка державної власності та щодо яких господарським судом Тернопільської області порушено провадження у справі про банкрутство. У статутному капіталі п'яти підприємств частка державної власності перевищує 25 %. У процедурі санації перебуває одне, у процедурі ліквідації – 7 ВАТ.

Велике занепокоєння викликає той факт, що ліквідаційна процедура в більшості ВАТ, які облічуються в реєстрі корпоративних прав держави регіонального відділення, триває від 5 до 8 років, що значно перевищує встановлений чинним законодавством термін*.

До затягування ліквідаційної процедури призводять, зокрема, невирішеність питання передачі майна до державного резерву (наприклад, по цукрових заводах області), низька ліквідність наявних майнових активів, неврегульованість питання безоплатного закриття рахунків банкрутів, наявність розпайованого майна, яке неможливо зняти з обліку та реалі-

зувати, відсутність коштів за отримання довідок з бюро технічної інвентаризації, із земельних відділів та оплати послуг архівів тощо.

Довготривалість процедури ліквідації стає приводом до частой заміни арбітражних керуючих і як наслідок – втрати документації під час передавання справ новому арбітражному керуючому. За таких обставин відновити платоспроможність боржника та знайти для нього більш ефективного власника практично неможливо.

Слід зазначити, що досить часто ліквідаційна процедура затягується у зв'язку із нереалізованими управлінськими рішеннями щодо об'єктів, які перебувають на балансах ВАТ, зокрема, об'єктів державного житлового фонду, інженерної інфраструктури міста, закладів культури та освіти, оскільки органи місцевого самоврядування всупереч чинному законодавству** ухиляються від прийняття в комунальну власність об'єктів, які переважно повністю зношені, застарілі, недіючі та без технічної документації. Це, у свою чергу, негативно впливає на умови збереження державного майна та вимагає значних затрат на утримання таких об'єктів.

Непоодинокими є випадки затвердження господарськими судами ліквідаційних балансів та ліквідації ВАТ, на балансах яких перебуває державне майно. Зокрема, ухвалою господарського суду Тернопільської області ліквідовано ВАТ «Козівський цукровий завод» (державна частка у статутному капіталі становить 25,03 %), незважаючи на те, що на балансі товариства залишалось державне майно, щодо якого з об'єктивних причин не було реалізовано відповідне управлінське рішення.

З метою захисту державних інтересів та запобігання затвердженню ліквідаційних балансів та ліквідації ВАТ, на балансах яких залишається державне майно, регіональне відділення звертається з пропозиціями до ліквідаторів та господарського суду області про неприпустимість таких дій, а також наголошує на необхідності укладення договорів зберігання майна, що має особливий статус (бомбосховища та протирадіаційні укриття), й визначення органу, якому буде передаватися на облік це майно.

Крім того, чинним законодавством не передбачено інформування господарськими судами органів, уповноважених управляти державним майном, про порушення провадження у справі про банкрутство підприємств, які перебувають в управлінні цих органів. Це, у свою чергу, унеможливило вчасне вжиття заходів щодо захисту майнових інтересів держави.

У межах розгляду справ про банкрутство постають проблеми, пов'язані з неузгодженістю законодавчих актів з питань приватизації, банкрутства та виконавчого провадження.

УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМИ КОРПОРАТИВНИМИ ПРАВАМИ В УМОВАХ ЗБИТКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Покажемо є приклад, коли в порушення вимог Закону України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна», згідно із статтею 1 якого встановлюється мораторій на застосування примусової реалізації майна державних підприємств та господарських товариств, у статутних капіталах яких частка держави становить не менш як 25 відсотків, було продано на аукціоні все майно ВАТ «Чортківський м'ясокомбінат» (державна частка в статутному капіталі становила 30 %), оголошеного банкрутом, унаслідок чого товариство ліквідовано як юридичну особу.

Усього від початку приватизації в процесі банкрутства по Тернопільській області було ліквідовано 11 господарських товариств з державною часткою у статутному капіталі від 5 до 30 %, унаслідок чого держава втратила корпоративні права номінальною вартістю близько 4,33 млн грн.

Залишається також невирішеним питання погашення заборгованості з виплати заробітної плати колишнім працівникам ВАТ «Підволочиський маслозавод». За інформацією ліквідатора, товариству-банкруту належить 25 % у статутному капіталі ЗАТ «Агро». Оскільки у товариства-банкрута відсутнє майно, яке можна включити в ліквідаційну масу, на даний час можлива лише реалізація пакета акцій ЗАТ «Агро», кошти від якої будуть спрямовані на задоволення вимог кредиторів. Переговори з власниками ЗАТ «Агро» про придбання ними пакета акцій, що належить ВАТ «Підволочиський маслозавод», ведуться з 2003 року. Проте згоди не досягнуто, що унеможливує погашення заборгованості та закриття ліквідаційної процедури.

Непроста ситуація склалася з ВАТ «Козівський «Агрохімкомплекс» (державна частка у статутному капіталі становить 1,56 %). У 2006 році ухвалою господарського суду Тернопільської області було затверджено мирову угоду, укладену між ВАТ «Козівський «Агрохімкомплекс» і кредитором, провадження у справі про банкрутство припинено. У 2007 році арбітражний керуючий та голова комітету кредиторів звернулися до господарського суду із клопотанням щодо поновлення провадження у справі про банкрутство до завершення передачі майнових активів, узаконення власності на майно, складення та затвердження звіту ліквідатора та ліквідаційного балансу, передавання документації в архів, а отже, ліквідації ВАТ «Козівський «Агрохімкомплекс» як юридичної особи. Проте у задоволенні клопотання суд відмовив.

Фінансова звітність ВАТ «Козівський «Агрохімкомплекс» свідчить про відсутність у товариства будь-якого майна. Відповідно до статті 155 Цивільного кодексу України якщо вартість чистих активів товариства стає меншою від мінімального розміру статутного капіталу, встановленого законом, товариство підлягає ліквідації. З огляду на це реалізація пакета акцій ВАТ «Козівський «Агрохімкомплекс», що перебуває в державній власності, є неможливою.

Зважаючи на те що органи управління товариства не сформовані, з ініціативи регіонального відділення Козівською міжрайонною державною податковою інспекцією Тернопільської

області подано позовну заяву до господарського суду про припинення юридичної особи в порядку підпункту 4 пункту 2 статті 38 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців», відповідно до якого підставою для припинення юридичної особи є неподання протягом року органам державної податкової служби податкових декларацій, документів фінансової звітності відповідно до законодавства.

Відомо, що ключову роль у процедурі банкрутства відведено арбітражним керуючим, які одноособово уповноважені судами розпоряджатися майном банкрута, проводити розрахунки за зобов'язаннями перед державою та іншими кредиторами. Через них здійснюється зв'язок між сторонами, господарським судом та іншими учасниками у справі про банкрутство. Проте Законом не передбачено обов'язковості подання арбітражними керуючими до ФДМУ інформації, потрібної для ведення Єдиної бази даних по підприємствах-боржниках, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство. Незважаючи на численні прохання регіонального відділення та листування з арбітражними керуючими з приводу ініціювання скликання зборів комітетів кредиторів та запрошення на засідання представника регіонального відділення, ліквідатори не завжди надають інформацію про дату та місце проведення засідань, хоча Законом передбачено щоквартальне проведення засідання комітету кредиторів. Водночас трапляються випадки, коли ліквідаторами призначаються особи, які порушували закон у своїй попередній діяльності.

Призначення господарськими судами арбітражних керуючих, що мешкають в інших регіонах України, ускладнює координацію їх роботи регіональним відділенням, а також позбавляє його можливості здійснювати контроль за їх діяльністю.

При реалізації своїх прав та обов'язків арбітражний керуючий зобов'язаний діяти сумлінно та розумно з урахуванням інтересів боржника та його кредиторів. Законом окремо не визначені процедура відкриття арбітражних керуючих та порядок оскарження дій арбітражного керуючого. Проте згадка про це є у статті, що унормовує проведення ліквідаційної процедури, коли господарський суд розглядає скарги на дії учасників ліквідаційної процедури. При цьому терміни «дії» і «бездіяльність» не є тотожними, а тому на практиці виникають ситуації, коли арбітражний керуючий не виконує покладених на нього функцій, а оскаржити його бездіяльність у судовому порядку неможливо. Водночас дії ліквідатора (ліквідаційної комісії) можуть бути оскаржені у господарському суді, але знову ж таки бездіяльність арбітражного керуючого оскаржити неможливо, чим арбітражні керуючі користуються.

З огляду на зазначене, з метою вдосконалення законодавства з питань банкрутства доцільно передбачити:

обов'язкове залучення учасником провадження у справі про банкрутство органу, уповноваженого управляти майном боржника, і органів приватизації;

надання арбітражними керуючими до органу, уповноваженого управляти майном боржника,

органів приватизації інформації, потрібної для ведення Єдиної бази даних по підприємствах-боржниках, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство;

обов'язкову участь органу, уповноваженого управляти майном боржника, і органів приватизації у зборах комітету кредиторів з правом дорадчого голосу;

щоквартальне надання керуючим санацією звіту про реалізацію плану санації до органу приватизації та органу, уповноваженому управляти майном боржника;

повноваження органу приватизації незалежно від кількості акцій, що належать державі, щодо ініціювання скликання зборів акціонерів акціонерного товариства – банкрута з державною часткою у статутному капіталі;

можливість оскаржувати дії та бездіяльність арбітражних керуючих не лише сторонами у справі про банкрутство, а й іншими учасниками провадження у справі про банкрутство;

у разі ліквідації товариства обов'язкове подання ліквідатором документів на припинення емісії акцій акціонерного товариства – банкрута; прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо підприємств з державною часткою у статутному капіталі понад 25 % за погодженням з органом, уповноваженим управляти майном боржника, в разі, якщо розмір безспірних вимог кредиторів до боржника сукупно становить не менш як 50 % вартості його активів;

винесення господарським судом ухвали про затвердження ліквідаційного балансу і завершення ліквідаційної процедури чи про ліквідацію юридичної особи лише після здійснення органами приватизації всіх заходів щодо реалізації функцій управління державним майном, що перебувало на балансі акціонерного товариства – банкрута;

обмін вимог кредиторів на активи боржника або корпоративні права державних підприємств та підприємств з державною часткою у статутному капіталі більш як 25 % здійснювати за погодженням з органом, уповноваженим управляти майном боржника;

подання документів, що підтверджують припинення емісії акцій акціонерного товариства – банкрута та передачу справи в архів;

визначення підстав для заміни арбітражного керуючого;

визначення переліку документів для передавання справ одним арбітражним керуючим іншому.

Реалізація пункту 19 статті 11 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» та пункту 2 статті 30 Закону потребує розроблення чітких механізмів, закріплених в нормативно-правових актах, які унормовують порядок продажу майна підприємств-банкрутів та порядок оцінки майна підприємств-банкрутів, що підлягає продажу, списанню.

Усунення суперечностей у законодавстві з питань банкрутства дасть змогу державі отримувати від банкрутства не лише збитки, а й користь.

Питання приватизації об'єктів разом із земельними ділянками

Іван БУДЯК

начальник відділу корпоративного управління та приватизації земельних ділянок РВ ФДМУ по Черкаській області

Починаючи з 2006 року відповідними наказами ФДМУ Регіональному відділенню ФДМУ по Черкаській області (далі – регіональне відділення) доведено завдання щодо продажу на аукціоні 14 об'єктів державної власності разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані. Підготовка та продаж земельних ділянок державної власності у складі об'єкта аукціону здійснювалися відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України порядків.

Із 14 об'єктів державної власності 9 – розташовані у віддаленій сільській місцевості, три – в обласному центрі, два – в містах обласного підпорядкування Сміла та Ватутіне.

У 2008 році було підготовлено технічну документацію із землеустрою та звіти про вартість об'єкта аукціону разом із земельними ділянками по 5 об'єктах державної власності. Аукціонною комісією визначено умови продажу об'єктів, призначено дати проведення аукціонів. Інформації про продаж трьох об'єктів державної власності групи Д та по одному об'єкту груп А і Ж були розміщені в газеті «Відомості приватизації» у жовтні та листопаді 2008 року.

Регіональне відділення чотири рази оголошувало аукціони з продажу зазначених об'єктів, проте жодного разу вони не відбулися через відсутність заяв від потенційних покупців. Зважаючи на це, було прийнято рішення про призупинення продажу цих об'єктів.

У травні 2009 року були знов опубліковані оголошення про продаж зазначених об'єктів. На той час була виготовлена технічна документація із землеустрою ще для двох об'єктів групи А, затверджено умови продажу об'єктів приватизації та призначено дату проведення аукціонів – жовтень 2009 року.

У результаті розміщення інформації на сайтах ФДМУ, обласної державної адміністрації, публікацій у місцевій пресі на частину об'єктів були подані заяви від покупців. Державною акціонерною компанією «Національна мережа аукціонних центрів» за участю членів комісії, утвореної та затвердженої наказом регіональ-

ного відділення, були продані на аукціонах такі об'єкти:

будівля колишньої котельні площею 158,7 м² (Жашківський р-н, с. Червоний Кут, вул. Козацька, 8а), що обліковується на балансі ВАТ «СП Березино» (придбана фізичною особою разом із земельною ділянкою за 17 290,00 грн.);

будівля колишнього клубу площею 367,8 м² (Жашківський р-н, с. Червоний Кут, вул. Шевченка, 23а), що обліковується на балансі ВАТ «СП Березино» (придбана фізичною особою разом із земельною ділянкою за 29 666,89 грн.);

їдальня (Чорнобаївський р-н, с. Комінтерн, вул. Леніна, 50), що обліковується на балансі ВАТ «Комінтерн» (придбана юридичною особою разом із земельною ділянкою за 83 970,00 грн., вартість знижена на 30 %).

Триває робота з підготовки до продажу ще 7 об'єктів державної власності, особлива увага при цьому приділяється попередньому аналізу інвестиційної привабливості землі.

На кожному етапі підготовки до продажу об'єктів державної форми власності разом із земельними ділянками виникали проблеми, вирішення яких потребувало значного часу, а також внесення змін і доповнень до чинного законодавства. На запити до Головного управління Держкомзему у Черкаській області про надання земельно-кадастрової документації, витягів з технічної документації про нормативно-грошову оцінку та довідок щодо наявності земельних сервітутів і обмежень (обтяжень) прав на земельні ділянки регіональне відділення отримувало відмови.

Непрості взаємовідносини склалися з органами місцевого самоврядування, які щонайменше на 2 – 3 місяці затягували вирішення питань про надання згоди на продаж земельних ділянок, на яких розташовані державні об'єкти приватизації, та дозволу на виготовлення технічної документації. Часто до регіонального відділення надходили пропозиції про передавання державних об'єктів у комунальну власність під розбирання і спрямування одержаних коштів на поповнення місцевого бюджету. В інших випадках повідомлялося, що земельна ділянка, на якій розташований державний об'єкт приватизації, передана в довгострокову оренду або належить до земель запасу.

Зважаючи на те що функції з управління землями державної власності розпорешені між органами виконавчої влади, місцевими державними адміністраціями, а також органами місцевого самоврядування, однією із проблем, з якими стикається регіональне відділення під час підготовки до продажу об'єктів разом із земельними ділянками, є визначення єдиного розпорядника цими землями.

В умовах відсутності чіткого розмежування земель державної та комунальної власності, невизначеності в натурі меж ділянок у складі об'єктів приватизації права органів приватизації зведені практично до прав землекористувача, а не розпорядника. З огляду на це вкрай необхідно прийняти закон про земельний кадастр, який дав би змогу провести інвентаризацію землі. Крім того, слід внести зміни до Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватиза-

цію)» у частині перегляду строків підготовки об'єктів до продажу. Так, по двох об'єктах групи А державної власності, що підлягають продажу на аукціоні разом із земельними ділянками, а саме: будівлі колишньої котельні загальною площею 106,9 м² (Чигиринський р-н, с. Медведівка, вул. М. Залізняка, 1/1), що обліковується на балансі ВАТ «Медведівська ПМК-203»; будівлі колишнього пожежного депо з підвалом загальною площею 1 246,3 м² (Золотоніський р-н, с. Піщане, вул. Шевченка, 60), що обліковується на балансі ВАТ «Піщанський комбикормовий завод», – регіональному відділенню довелося відстоювати права в частині визначення меж земельної ділянки під державним об'єктом, посилаючись на статтю 17¹ Земельного кодексу України, відповідно до якої продаж земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, здійснюють державні органи приватизації. Після тривалого листування органи місцевого самоврядування внесли зміни до довгострокових договорів оренди та надали погодження на виготовлення технічної документації і продаж земельних ділянок.

Слід зазначити, що проектні організації і приватні підприємці, які мають ліцензію на проведення землепорядних та землеоціночних робіт, неохоче брали участь у конкурсах через великий обсяг землепорядних робіт. У зв'язку з цим конкурси з відбору виконавців робіт із землеустрою оголошувалися по декілька разів. У більшості випадків переможцем цих конкурсів було визнано Черкаську регіональну філію ДП «Центр державного земельного кадастру», яка сумлінно поставилася до виконання роботи та виготовлення технічної документації на ділянки під державними об'єктами приватизації.

Мають місце факти, коли відсутній витяг із нормативної грошової оцінки земельної ділянки під об'єктом приватизації, який потрібний експерту для визначення ринкової вартості землі (це стосується об'єктів приватизації за межами населеного пункту) та отримання якого потребує додаткових грошових витрат, не передбачених договорами регіонального відділення з виконавцями робіт із землеустрою, та визначення ринкової вартості землі. Проте в регіональному відділенні відсутні кошторисні призначення для оплати цих робіт, а також робіт з виготовлення технічної документації із землеустрою, проведення експертно-грошової оцінки об'єкта приватизації разом із земельною ділянкою. Зважаючи на це до чинних договорів з виконавцем робіт із землеустрою були укладені додаткові угоди, згідно з якими виплати за виготовлення технічної документації та проведення експертної оцінки об'єкта приватизації покладаються на майбутнього покупця об'єкта аукціону, про що зазначається в інформаційних повідомленнях про оголошення аукціону з продажу об'єкта, які оприлюднюються в газеті «Відомості приватизації» та місцевій пресі.

На думку автора, прийняття змін до законів України з питань приватизації та земельних відносин, що пропонуються у проекті Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань приватизації та земельних відносин», оприлюдненому на офіційному сайті ФДМУ, дасть змогу зменшити витрати коштів з державного бюджету та прискорити підготовку земельних ділянок державної власності до продажу разом із об'єктами приватизації.

ВАТ «М'ясокомбінат «ЯТРАНЬ»: європейська технологія – вишуканий український смак

Неодноразовий переможець рейтингу «Краща торгова марка України», номінант Всеукраїнського конкурсу якості продукції «100 кращих товарів України», переможець конкурсів «Кращий роботодавець року» та «Вибір року» ВАТ «М'ясокомбінат «Ятрань» під час кризи не тільки працювало у звичному режимі, а й розвивалося.

Працівники постійно відчували турботу керівництва про трудовий колектив та кожного окремо. На підприємстві не зменшується кількість працюючих, вчасно виплачується заробітна плата.

Підприємство відоме своєю благодійною діяльністю, підтримує дитячі будинки і творчі колективи, не лишається байдужим до чужої біди.

Стабільну якість продукції, що виробляється, гарантують впроваджені й ефективно діючі міжнародна система управління якістю ISO 9001-2000 та система управління безпекою харчової продукції ISO 22000-2005.

Відкрите акціонерне товариство «М'ясокомбінат «Ятрань», яке відоме не тільки в Кіровоградській області, а і за її межами, має славу історію становлення та розвитку, ніколи не зраджувало своєї мети – бути лідером м'ясопереробної галузі.

Керівництво та колектив підприємства доклали чимало зусиль, аби комбінат досяг європейського рівня, а культура виробництва відповідала санітарним та ветеринарним вимогам. Технологічна реконструкція та технічне переозброєння дали змогу збільшити виробництво продукції з 1 547 тонн в 1990 році до 16 732 тонн в 2008 році, забезпечивши при цьому стабільну якість, значно розширивши асортимент ковбасних виробів, який на даний час становить понад 180 найменувань.

Підприємство має власний забійний цех, в якому знаходяться пункти ветеринарної експертизи, які відслідковують стан здоров'я тварин, що постачаються в цех, а також якість м'ясної сировини та готової продукції. Ветеринарний контроль здійснюється протягом усього процесу – від спеціальних зовнішніх боксів, розташованих за межами основних будівель комбінату, в які постачається худоба, до готової продукції. У складі комбінату є атестована лабораторія, яка включає хімічну лабораторію, лабораторію бактеріологічного контролю та радіологічну лабораторію.

Якість продукції обов'язково проходить зовнішню перевірку – її контролює не тільки обласна санепідемстанція, а й обласна та міська ветеринарні служби.

Основною діяльністю м'ясокомбінату «Ятрань» є виробництво м'яса, м'ясних виробів, які реалізуються під торговою маркою «Ятрань». Освоєно виробництво м'ясних та кулінарних напівфабрикатів. В асортименті продукції, що виробляє комбінат, – м'ясо свіже та свіжозаморожене (свинина, яловичина, конина); м'ясні та ковбасні вироби; м'ясні напівфабрикати; риба та продукція з риби; вироби кулінарні, в тому числі з начинкою (пельмені, вареники). За шість місяців минулого року обсяг виробництва ковбасних виробів становить 7 360 тонн.

Створено мережу фірмової торгівлі в місті та області – 18 магазинів та 52 фірмових кіоски, – що дає можливість реалізовувати продукцію за цінами виробника.

За останні роки на підприємстві створено додатково понад 1 500 робочих місць, чисельність працюючих на кінець першого півріччя 2009 року становить 1 730 осіб, середньомісячна заробітна плата – 2 084 грн.

Кадрова політика підприємства спрямована на забезпечення виробництва високопрофесійним персоналом та створення умов для його продуктивної праці. План добору та підготовки кадрів, соціального розвитку підприємства є однією із складових стратегічного плану розвитку. Його розробляє кадрова служба за участю керівників підрозділів і щороку переглядає з урахуванням пропозицій персоналу і результатів анкетування. Відділ кадрів формує резерв шляхом анкетування бажаючих бути прийнятими на роботу. У разі потреби за даними анкети відбирають кандидатів для співбесіди за участю керівника підрозділу.

З питань управління якістю керівники та спеціалісти навчаються в міжнародних навчальних центрах, закордонних фірмах-партнерах, на семінарах в Українській асоціації якості, на кращих споріднених підприємствах. З метою вивчення та впровадження передового досвіду творчі групи з числа інженерно-технічних працівників і робітників відвідують кращі підприємства-конкуренти в Україні, Росії, Австрії, Німеччині, а також міжнародні та національні виставки.

М'ясокомбінат «Ятрань» має добру репутацію в області як надійний платник податків. Так, за 2008 рік нараховано та сплачено податків усіх рівнів у сумі 99,3 млн грн., а лише за шість місяців минулого року – 59 млн грн.

Отже, колектив підприємства впевнений у стабільному майбутньому.

Директор
ВАТ «М'ясокомбінат «Ятрань»

**Наталія Михайлівна
АРТЕМЕНКО**

3 історії

У місті Зінов'євську Кіровоградської області 1 листопада 1928 року розпочав роботу птахоєдний комбінат.

Під час Великої Вітчизняної війни кіровоградський птахокомбінат був майже повністю зруйнований.

У 1946 році кіровоградський птахокомбінат уже посів провідне місце у забезпеченні населення м'ясопродуктами.

Протягом всіх років існування на підприємстві вводяться в експлуатацію нові цехи, здійснюється реконструкція існуючих, а також впроваджують нові технології і методи праці. Кіровоградський птахокомбінат стає орендним підприємством.

У січні 1994 року розпочався процес приватизації орендного підприємства «Кіровоградський птахокомбінат», і в тому ж році було зареєстровано відкрите акціонерне товариство «Птахокомбінат».

У березні 2006 року ВАТ «Птахокомбінат» переіменоване у ВАТ «М'ясокомбінат «Ятрань».

Підготувала Людмила ШЕЧКОВА

РЕЄСТР

юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в грудні 2009 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Кіровоградська область					
34548259	559	02.12.09	Товарна біржа «Кіровоградська універсальна товарна біржа»	25002, м. Кіровоград, вул. Радянська, 4, тел. (0522) 32-30-07, 32-30-06	Ткачук Рустам Анатолійович
Автономна Республіка Крим					
31257637	560	02.12.09	Товарна біржа «Кримська аграрна біржа»	95006, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, 17, тел. (0652) 51-27-14, 51-27-12	Ігнатенко Анатолій Сергійович
24504225	606	22.12.09	Підприємство «Мінмакс»	95011, м. Сімферополь, вул. Караїмська, 15, тел. (0652) 54-10-60	Гірняк Микола Миколайович
34308977	625	30.12.09	ТОВ «Кримський інститут оцінки землі»	95050, м. Сімферополь, вул. Кечкеметська, 97, к. 22	Кононенко Олександра Львівна
Дніпропетровська область					
34734763	566	03.12.09	Товарна біржа «Дніпропетровська біржа»	49000, м. Дніпропетровськ, просп. Пушкіна, 49, тел. (056) 790-20-60, 790-32-99	Хижняк Віра Андріївна
30010264	568	07.12.09	Товарна біржа «Альянс»	49051, м. Дніпропетровськ, вул. Б. Хмельницького, 16, тел. (056) 721-59-20	Сілін Руслан Сергійович
13420399	576	09.12.09	Придніпровська товарна біржа	49000, м. Дніпропетровськ, Набережна В. І. Леніна, 15а, тел. (0562) 35-77-45, (056) 744-27-16	Камеко Вадим Федорович
Волинська область					
30733279	569	07.12.09	ТОВ «ОЛДІ»	43021, м. Луцьк, вул. Винниченка, 67, оф. 402, тел. (03322) 4-64-64	Маїло Лариса Феодосіївна
36266976	591	16.12.09	Товарна біржа «АБВ Контракт»	44762, Володимир-Волинський р-н, с. Хмельівка, вул. Б. Хмельницького, 1, тел. (096) 933-26-33	Лавренюк Олег Степанович
м. Київ					
32710756	570	07.12.09	Універсальна товарна біржа «Національні ресурси»	01001, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 10а, тел. (044) 230-93-85, 230-93-04	Мосієнко Микола Федорович
31024330	624	30.12.09	Універсальна товарна біржа «Укрресурс»	04053, м. Київ, вул. Гоголівська, 48, оф. 12	Тігінян Алла Олександрівна
Львівська область					
25545373	577	10.12.09	Товарна Біржа «Українська інвестиційна»	79011, м. Львів, вул. Вітовського, 18, тел. (0322) 25-50-63, (0322) 25-50-89	Оленчин Ростислав Богданович
20810095	578	10.12.09	Приватне підприємство «Фірма «Сомгіз»	79012, м. Львів, вул. Сахарова, 46, тел. (0322) 44-30-92, 44-30-91	Кравець Леся Михайлівна
13807336	579	10.12.09	ВАТ «Міжнародна Східно-Європейська товарна біржа»	79008, м. Львів, вул. Винниченка, 1, тел. (0322) 25-63-13, 25-63-37	Сорочик Світлана Степанівна

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Харківська область					
25611578	584	14.12.09	ТОВ «Універсальна біржа «Гермес»	61002, м. Харків, вул. Мироносицька, 60, тел. (057) 714-94-67, 714-00-04	Єсаков Валентин Сергійович
35597841	611	23.12.09	Товарна біржа «Регіон-Ресурс»	61024, м. Харків, вул. Пушкінська, 79/1, оф. 2, тел. (057) 757-42-17, 704-12-67, (050) 575-32-39	Волковинський Юрій Юрійович
Донецька область					
31907023	585	14.12.09	Товарна біржа «Донбас»	83001, м. Донецьк, просп. Ілліча, 4а, тел. (062) 349-30-01	Новікова Тетяна Василівна
31501033	592	16.12.09	Донецька товарна біржа «Південний Схід»	83015, м. Донецьк, вул. Артема, 131а, тел. (062) 381-76-06, 381-09-49	Малиновський Сергій Володимирович
Сумська область					
23822242	588	14.12.09	Сумська товарна універсальна біржа	40000, м. Суми, вул. Кірова, 25, тел. (0542) 65-51-74, 65-51-70	Кравченко Микола Олександрович
Закарпатська область					
36609103	590	15.12.09	Приватне підприємство «НАВІТА»	89431, Ужгородський р-н, с. Полодь-Комарівці, вул. Кошута, 24, тел. (0312) 61-96-50, 61-26-10	Дупин Вікторія Василівна
Луганська область					
3507955	610	13.12.09	ПП «НЕО» «Незалежна експертна оцінка»	91000, м. Луганськ, вул. Пржевальського, 6, тел. (0643) 62-41-20, (050) 971-17-21	Черненко Юрій Болеславович

**ПЕРЕЛІК
юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в другому півріччі 2009 року
угоду з Фондом державного майна України про виконання послуг під час
приватизації об'єктів**

Код за ЄДРПОУ	Номер та дата укладення (переукладення) угоди	Повна назва юридичної особи	Юридична адреса, телефон	Керівник
20064284	550 24.11.09	ДАК «Національна мережа аукціонних центрів»	02660, м. Київ, вул. М. Раскової, 15, тел. (044) 541-15-74, тел./факс 541-16-02	Фролов Борис Миколайович
31111632	582 10.12.09	ТОВ «Співдружність-Прогрес»	01133, м. Київ, вул. Кутузова, 18/7, офіс 310, тел. (044) 369-50-91, факс 286-39-72	Волкова Юлія Валеріївна
13693000	583 10.12.09	ТОВ «Виробнича науково-впровадницька компанія «Прибуток»	01033, м. Київ, вул. Володимирська, 101, тел. (044) 287-21-04, факс 287-20-94	Черепанов Сергій Юрійович
32110308	609 23.12.09	ТОВ «Укренерго-консалтинг»	04071, м. Київ, вул. Спаська, 5, тел. (044) 593-36-42, тел./факс 593-36-43	Сагура Олександр Вікторович

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про засади запобігання та протидії корупції

Цей Закон визначає основні засади запобігання та протидії корупції в публічній і приватній сферах суспільних відносин, відшкодування завданої внаслідок вчинення корупційних правопорушень шкоди, поновлення порушених прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав чи інтересів юридичних осіб, інтересів держави.

РОЗДІЛ I. Загальні положення

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

близькі особи – подружжя, діти, батьки, рідні брати і сестри, дід, баба, онуки, усиновлювачі, усиновлені, а також інші особи за умови їх постійного проживання разом із суб'єктом, визначеним у частині першої статті 2 цього Закону, і ведення з ним спільного господарства;

конфлікт інтересів – реальні або такі, що видаються реальними, протиріччя між приватними інтересами особи та її службовими повноваженнями, наявність яких може вплинути на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, а також на вчинення чи невчинення дій під час виконання наданих їй службових повноважень;

корупційне правопорушення – умисне діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першої статті 2 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну відповідальність;

корупція – використання особою наданих їй службових повноважень та пов'язаних з цим можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди такій особі або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень та пов'язаних з цим можливостей;

неправомірна вигода – грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги матеріального або нематеріального характеру, що їх обіцяють, пропонують, надають або одержують безоплатно чи за ціною, нижчою за мінімальну ринкову, без законних на те підстав.

Стаття 2. Суб'єкти відповідальності за корупційні правопорушення

1. Суб'єктами відповідальності за корупційні правопорушення є:

1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або органів місцевого самоврядування:

а) Президент України, Голова Верховної Ради України та його заступники, Прем'єр-міністр України та інші члени Кабінету Міністрів України, Голова Служби безпеки України, Генеральний прокурор України, Голова Національного банку України, Голова Рахункової палати, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

б) народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад;

в) державні службовці;

г) посадові особи місцевого самоврядування;

г) військові посадові особи Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів військових формувань;

д) судді Конституційного Суду України, професійні судді, народні засідателі і присяжні;

е) особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, податкової міліції, державної кримінально-виконавчої служби, органів та підрозділів цивільного захисту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

є) посадові особи і працівники органів прокуратури, дипломатичної служби, митної служби, державної податкової служби;

ж) посадові та службові особи інших органів державної влади;

2) особи, які для цілей цього Закону прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або органів місцевого самоврядування:

а) посадові особи юридичних осіб публічного права, які не зазначені в пункті 1 частини першої цієї статті, але одержують заробітну плату за рахунок державного чи місцевого бюджету;

б) члени окружних/територіальних та дільничних виборчих комісій;

в) керівники громадських організацій, які частково фінансуються з державного чи місцевого бюджету;

г) помічники-консультанти народних депутатів України та інших виборних осіб, які не є державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, але одержують заробітну плату за рахунок державного чи місцевого бюджету;

г) особи, які не є державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, але надають публічні послуги (аудитори, нотаріуси, експерти, оцінювачі, арбітражні керуючі, незалежні посередники чи члени трудового арбітражу під час розгляду колективних трудових спорів, третейські судді, а також у встановлених законом випадках інші особи);

д) посадові особи іноземних держав (особи, які обіймають посади в законодавчому, виконавчому, адміністративному або судовому органі іноземної держави, а також інші особи, які здійснюють функції держави для іноземної держави, зокрема для державного органу або державного підприємства);

е) посадові особи міжнародних організацій (працівники міжнародної організації чи будь-які інші особи, уповноважені такою організацією діяти від її імені);

3) особи, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або особи, спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків в юридичних особах, а також фізичні особи – підприємці;

4) посадові особи юридичних осіб, фізичні особи – у разі одержання від них особами, зазначеними в пунктах 1 – 2 частини першої цієї статті, або за участю цих осіб іншими особами неправомірної вигоди;

5) юридичні особи – у визначених законом випадках.

Стаття 3. Суб'єкти, які здійснюють заходи щодо запобігання та протидії корупції

1. Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, органи прокуратури України

здійснюють заходи щодо запобігання та протидії корупції в межах повноважень, визначених Конституцією України та законами.

2. Органи державної влади здійснюють заходи щодо запобігання та протидії корупції або беруть участь у їх здійсненні в межах повноважень, визначених законами та іншими виданими на їх основі нормативно-правовими актами.

3. Координацію і контроль за діяльністю органів виконавчої влади щодо запобігання та протидії корупції здійснює Кабінет Міністрів України.

Формування державної антикорупційної політики, реалізацію антикорупційної стратегії, що визначається Верховною Радою України, а також координацію діяльності центральних органів виконавчої влади з цих питань здійснює спеціально уповноважений орган (особа) з питань антикорупційної політики.

4. Спеціально уповноважені суб'єкти, які в межах своєї компетенції безпосередньо здійснюють заходи щодо виявлення, припинення та розслідування корупційних правопорушень (далі спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції), визначаються законом.

Спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції є спеціальні підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ України, податкової міліції, по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки України, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, якщо інше не передбачено законом.

Координацію діяльності правоохоронних органів з питань протидії корупції здійснюють в межах наданих повноважень, визначених законами, Генеральний прокурор України та підпорядковані йому прокурори.

5. Суб'єктами, які беруть участь у запобіганні, виявленні, а в установлених законом випадках і у здійсненні заходів щодо припинення корупційних правопорушень, відновленні порушених прав чи інтересів фізичних та юридичних осіб, інтересів держави, а також в інформаційному і науково-дослідному забезпеченні здійснення заходів щодо запобігання та протидії корупції, у міжнародному співробітництві в цій сфері, є:

1) уповноважені підрозділи органів державної влади;
2) місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування;

3) підприємства, установи, організації незалежно від підпорядкованості та форми власності, їх посадові особи, а також громадяни, об'єднання громадян за їх згодою.

6. Керівники органів державної влади, юридичних осіб, їх структурних підрозділів у разі виявлення корупційного правопорушення чи одержання інформації про вчинення такого правопорушення працівниками відповідних органів державної влади, юридичних осіб зобов'язані в межах своїх повноважень вжити заходів щодо припинення такого правопорушення та негайно письмово повідомити про його вчинення спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції.

РОЗДІЛ II. Заходи щодо запобігання та протидії корупції

Стаття 4. Обмеження, спрямовані на запобігання та протидію корупції

1. Особам, зазначеним у пунктах 1 – 3 частини першої статті 2 цього Закону, забороняється:

1) використовувати своє службове становище з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб, у тому числі:

а) неправомірною сприяти фізичним або юридичним особам у здійсненні ними господарської діяльності,

одержанні субсидій, субвенцій, дотацій, кредитів, пільг, укладанні контрактів (у тому числі на закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти);

б) неправомірною сприяти призначенню на посаду особи, яка не має переваг перед іншими кандидатами на цю посаду;

в) неправомірною втручатися в діяльність інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування або посадових осіб;

г) неправомірною надавати перевагу фізичним або юридичним особам у зв'язку з підготовкою проектів, виданням нормативно-правових актів та прийняттям рішень, затвердженням (погодженням) висновків;

2) займатися іншою оплачуваною або підприємницькою діяльністю (крім викладацької, наукової та творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту, що здійснюються в позаробочий час) безпосередньо або через інших осіб, якщо інше не передбачено законом;

3) входити, у тому числі через інших осіб, до складу органу управління чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку (крім випадків, коли особи здійснюють функції з управління акціями (частками, паями), що належать державі, та представляють інтереси держави в раді товариства (спостережній раді), ревізійній комісії господарського товариства), якщо інше не передбачено законом;

4) відмовляти фізичним або юридичним особам в інформації, надання якої передбачено законом, надавати недостовірну чи не в повному обсязі інформацію.

Обмеження, передбачені пунктами 2 – 3 частини першої цієї статті, не поширюються на депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів місцевих рад (крім тих, які здійснюють свої повноваження у відповідній раді на постійній основі), а також на осіб, зазначених у пункті 2 частини першої статті 2 цього Закону.

2. Фізичним та юридичним особам забороняється здійснювати фінансування органів державної влади чи органів місцевого самоврядування, у тому числі надавати їм матеріальну та/або нематеріальну допомогу, безоплатно виконувати роботи, надавати послуги, передавати кошти та інше майно, крім випадків, передбачених законами та чинними міжнародними договорами України, укладеними в установленому законом порядку.

Стаття 5. Обмеження щодо одержання подарунків

1. Особам, зазначеним у пунктах 1 – 2 частини першої статті 2 цього Закону, у зв'язку з виконанням ними функцій держави або органів місцевого самоврядування забороняється приймати подарунки, за винятком випадків, передбачених цим Законом та іншими законами.

2. Особи, зазначені в пунктах 1 – 2 частини першої статті 2 цього Закону, можуть приймати особисті подарунки, які відповідають загально визначеним уявленням про гостинність, за умови, що вартість одного подарунка не перевищує розміру однієї податкової соціальної пільги.

3. Особи, зазначені в пунктах 1 – 2 частини першої статті 2 цього Закону, передають органу державної влади, організації або іншій юридичній особі, де вони працюють, подарунки, одержані під час проведення офіційних заходів, у триденний строк в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 6. Обмеження щодо роботи близьких осіб

1. Особи, зазначені в підпунктах «а», «в» – «ж» пункту 1 та підпунктах «а» – «б» пункту 2 частини пер-

шої статті 2 цього Закону (крім народних засідателів і присяжних), не можуть мати в безпосередньому підпорядкуванні або бути безпосередньо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам.

Особа, зазначена в підпунктах «а», «в» – «ж» пункту 1 та підпунктах «а» – «б» пункту 2 частини першої статті 2 цього Закону (крім народних засідателів і присяжних), зобов'язана повідомити керівництво органу, на посаду в якому вона претендує, про працюючих у цьому органі близьких їй осіб.

2. У разі виникнення обставин, що порушують вимоги частини першої цієї статті, відповідні особи, близькі їм особи вживають заходів щодо усунення таких обставин у п'ятнадцятиденний строк. Якщо в даний строк ці обставини добровільно не усунуто, відповідні особи та/або близькі їм особи в місячний строк підлягають переведенню в установленому порядку на іншу посаду, що виключає безпосереднє підпорядкування.

У разі неможливості такого переведення особа, яка перебуває в підпорядкуванні, підлягає звільненню із займаної посади, крім випадків, передбачених законодавством, що регулює питання доброчесної поведінки осіб, уповноважених на виконання функцій держави, органів місцевого самоврядування.

3. Особам, зазначеним у підпунктах «а», «в» – «ж» пункту 1 та підпунктах «а» – «б» пункту 2 частини першої статті 2 цього Закону (крім народних засідателів і присяжних), забороняється брати участь у роботі колегіальних органів під час розгляду питань щодо призначення на посаду близьких їм осіб та в будь-який інший спосіб впливати на прийняття такого рішення.

Стаття 7. Обмеження щодо осіб, які звільнилися з посад або припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави, органів місцевого самоврядування

1. Установлені цим Законом або іншими законами обмеження щодо осіб, зазначених у пунктах 1 – 2 частини першої статті 2 цього Закону, зберігаються протягом двох років після звільнення таких осіб з посад або припинення ними в установленому порядку діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави, органів місцевого самоврядування, за умови якщо обов'язки цих осіб на новій посаді у приватному секторі безпосередньо пов'язані з функціями, які виконували особи, перебуваючи на попередній посаді.

Стаття 8. Обмеження щодо юридичних осіб, яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного правопорушення

1. Органи державної влади або органи місцевого самоврядування, юридичні особи публічного права, юридичні особи, що фінансуються з державного чи місцевого бюджету, не можуть надавати юридичним особам, яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного правопорушення, кошти і майно протягом п'яти років з дня набрання рішенням суду законної сили.

Юридичним особам, яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного правопорушення, протягом п'яти років з дня набрання рішенням суду законної сили забороняється провадити діяльність від імені держави чи будь-яку іншу діяльність з надання державних послуг на договірних засадах.

2. Кабінет Міністрів України визначає порядок накопичення та оприлюднення інформації про юридичних осіб, притягнутих до відповідальності за корупційні правопорушення.

Стаття 9. Спеціальна перевірка щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування

1. Стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, проводиться спеціальна перевірка, у тому числі щодо відомостей, поданих особисто.

Організація проведення спеціальної перевірки покладається на керівника органу державної влади, органу місцевого самоврядування, на зайняття посади в якому претендує особа.

До проведення спеціальної перевірки залучаються спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції, а в разі потреби – інші центральні органи виконавчої влади.

2. Спеціальній перевірці підлягають відомості про:

1) притягнення особи до кримінальної відповідальності та відповідальності за корупційні правопорушення;

2) достовірність інформації про доходи, їх джерела та зобов'язання фінансового характеру, у тому числі за кордоном, щодо особи, яка претендує на посаду, та близьких їй осіб;

3) наявність у особи та близьких їй осіб корпоративних прав;

4) особу, яка претендує на зайняття посади, у тому числі про стан її здоров'я, освіту, наявність наукового ступеня, вченого звання, підвищення кваліфікації.

3. Спеціальна перевірка проводиться у п'ятнадцятиденний строк за письмовою згодою особи, яка претендує на зайняття посади, зазначеної в пункті 1 і підпунктах «а» – «г» пункту 2 частини першої статті 2 цього Закону.

У разі відсутності зазначеної згоди питання щодо такої кандидатури не розглядається.

Положення щодо організації проведення спеціальної перевірки затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 10. Фінансовий контроль

1. Особи, зазначені в пункті 1 і підпунктах «а» – «г» пункту 2 частини першої статті 2 цього Закону, зобов'язані подавати відомості про майно, доходи, витрати, зобов'язання фінансового характеру, у тому числі за кордоном, у порядку та обсягах, визначених законами та іншими виданими на їх основі нормативно-правовими актами.

Порядок оприлюднення зазначених відомостей визначається законом.

2. У разі відкриття валютного рахунку в установі банку-нерезидента особа, зазначена в пункті 1 і підпунктах «а» – «г» пункту 2 частини першої статті 2 цього Закону, зобов'язана в десятиденний строк письмово повідомити про це орган державної податкової служби за місцем проживання із зазначенням номера рахунку і місцезнаходження банку-нерезидента.

3. Особа, яка претендує на зайняття посади, зазначеної в пункті 1 і підпунктах «а» – «г» пункту 2 частини першої статті 2 цього Закону, до призначення або обрання на відповідну посаду подає в установленому законодавством порядку відомості про майно, доходи, зобов'язання фінансового характеру, у тому числі за кордоном.

У разі неподання або подання недостовірних відомостей зазначена особа не може бути призначена (обрана) на відповідну посаду, а призначена особа підлягає звільненню, якщо інше не передбачено Конституцією України.

Стаття 11. Кодекси поведінки

1. Загальні вимоги до поведінки осіб, зазначених у пунктах 1 – 2 частини першої статті 2 цього Закону, якими вони зобов'язані керуватися під час виконання своїх службових повноважень, підстави та порядок припинення до відповідальності за порушення цих вимог встановлюються законом.

2. Законодавством, що визначає організацію і порядок діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, надання окремих видів державних послуг або діяльності категорій осіб, уповноважених на виконання функцій держави, органів місцевого самоврядування, можуть встановлюватися спеціальні вимоги щодо поведінки таких осіб.

3. Держава сприяє закріпленню норм професійної етики та інших вимог щодо здійснення окремих видів діяльності в кодексах поведінки підприємців, представників відповідних професій.

Стаття 12. Врегулювання конфлікту інтересів

1. Особи, зазначені в пунктах 1 – 2 частини першої статті 2 цього Закону, зобов'язані вжити заходів щодо недопущення будь-якої можливості виникнення конфлікту інтересів.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають повноваження органів державної влади, органів місцевого самоврядування, порядок надання окремих видів державних послуг та провадження інших видів діяльності, пов'язаних з виконанням функцій держави, органів місцевого самоврядування, мають передбачати порядок та шляхи врегулювання конфлікту інтересів.

Стаття 13. Антикорупційна експертиза проектів нормативно-правових актів

1. З метою виявлення у проектах нормативно-правових актів норм, що можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень, розроблення рекомендацій стосовно їх усунення спеціально уповноважений орган (особа) з питань антикорупційної політики проводить антикорупційну експертизу проектів нормативно-правових актів.

Порядок і методологія проведення антикорупційної експертизи та порядок оприлюднення її результатів визначаються Кабінетом Міністрів України.

Результати антикорупційної експертизи підлягають обов'язковому розгляду під час прийняття рішення щодо видання відповідного нормативно-правового акта.

2. Антикорупційній експертизі підлягають:

проекти законів України;

проекти актів Президента України, Кабінету Міністрів України, центрального органу виконавчої влади за рішенням відповідно Президента України, Кабінету Міністрів України, зверненням центрального органу виконавчої влади.

3. За ініціативою фізичних осіб, об'єднань громадян, юридичних осіб може проводитися громадська антикорупційна експертиза проектів нормативно-правових актів.

Проведення громадської антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів та оприлюднення її результатів здійснюються за рахунок відповідних фізичних осіб, об'єднань громадян, юридичних осіб або інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 14. Вимоги щодо прозорості інформації у приватній сфері

1. Не є конфіденційною та не може становити комерційну або банківську таємницю інформація про:

1) розміри, види благодійної та іншої допомоги, що надається фізичним та юридичним особам чи одержується від них особами, зазначеними в пунктах 1 – 2 частини першої статті 2 цього Закону;

2) розміри, види винагороди, що одержують особи, зазначені в пунктах 1 – 2 частини першої статті 2 цього Закону, а також правочини, пов'язані з одержанням подарунків цими особами або близькими їм особами;

3) працевлаштування, виконання робіт, надання послуг за цивільно-правовими угодами близьким особам осіб, зазначених у пунктах 1 – 2 частини першої статті 2 цього Закону, якщо інше не передбачено законом.

РОЗДІЛ III. Участь громадськості в заходах щодо запобігання та протидії корупції**Стаття 15. Участь громадськості в заходах щодо запобігання та протидії корупції**

1. Об'єднання громадян та їх члени або уповноважені представники, а також окремі громадяни в діяльності щодо запобігання, виявлення та протидії корупційним правопорушенням можуть (крім випадків, коли це віднесено законом до виключної компетенції спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції):

1) брати участь у діяльності щодо виявлення фактів вчинення корупційних правопорушень та встановлення осіб, які їх вчинили, у межах повноважень, визначених законом;

2) повідомляти про виявлені факти вчинення корупційних правопорушень спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції, іншим органам, зазначеним у статті 3 цього Закону, керівництву та колективу підприємства, установи чи організації, в яких були вчинені ці правопорушення, а також громадськості;

3) запитувати та одержувати в установленому порядку від органів державної влади та органів місцевого самоврядування інформацію про діяльність щодо запобігання та протидії корупції;

4) проводити, замовляти проведення громадської антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів, подавати за результатами експертизи пропозиції до відповідних органів державної влади або органів місцевого самоврядування;

5) брати участь у відкритих парламентських слуханнях з питань запобігання та протидії корупції;

6) вносити пропозиції суб'єктам права законодавчої ініціативи щодо вдосконалення законодавчого регулювання відносин, що виникають у сфері запобігання та протидії корупції;

7) проводити, замовляти проведення досліджень, у тому числі наукових, соціологічних тощо, з питань запобігання та протидії корупції;

8) проводити заходи щодо інформування населення з питань запобігання та протидії корупції;

9) здійснювати громадський контроль за дотриманням законів, спрямованих на запобігання та протидію корупції, з використанням при цьому таких форм контролю, які не суперечать чинному законодавству.

2. Об'єднанню громадян, фізичній, юридичній особі не може бути відмовлено в наданні доступу до інформації стосовно компетенції суб'єктів, які здійснюють заходи щодо запобігання та протидії корупції, та основних напрямів їх діяльності.

3. Законопроекти та проекти інших нормативно-правових актів, що передбачають надання пільг, переваг окремим суб'єктам господарювання, а також делегування функцій, повноважень органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, у тому числі недержавним організаціям, з метою їх громадського обговорення підлягають опублікуванню в офіційних виданнях Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України у десятиденний строк з дня їх внесення суб'єктом права законодавчої ініціативи, але не пізніше ніж у семиденний строк до дня їх розгляду.

4. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування зобов'язані узагальнювати результати громадського обговорення законопроектів та інших нормативно-правових актів, що передбачають надання пільг, переваг окремим суб'єктам господарювання, а також делегування функцій, повноважень органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування недержавним організаціям, та оприлюднювати їх у засобах масової інформації.

Стаття 16. Інформування громадськості про заходи щодо запобігання та протидії корупції

1. Спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції в межах відповідного адміністративно-територіального утворення та в державі в цілому зобов'язані щороку не пізніше 10 лютого оприлюднювати інформацію про вжиті заходи щодо протидії корупції та про осіб, притягнутих до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень.

2. Спеціально уповноважений орган (особа) з питань антикорупційної політики щороку не пізніше 1 квітня готує та оприлюднює у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку звіт про результати проведення заходів щодо запобігання та протидії корупції.

У звіті мають відображатися такі відомості:

1) статистичні дані про результати діяльності спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції з обов'язковим зазначенням таких показників:

а) кількість осіб, щодо яких складено протоколи про вчинення корупційних правопорушень;

б) кількість осіб, щодо яких набрав законної сили обвинувальний вирок суду або на яких накладено адміністративне стягнення за корупційне правопорушення;

в) дані окремо за категоріями осіб, зазначених у частині першій статті 2 цього Закону, і за видами відповідальності за корупційні правопорушення;

г) дані про розміри завданих корупційними правопорушеннями збитків, стан та обсяги їх відшкодування;

2) узагальнені результати антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів;

3) інформація про результати виконання органами державної влади заходів щодо запобігання та протидії корупції, у тому числі в рамках міжнародного співробітництва;

4) результати соціологічних досліджень, що проводяться державними та недержавними науково-дослідними установами, з питань поширення корупції.

Стаття 17. Державний захист осіб, які надають допомогу в запобіганні та протидії корупції

1. Особи, які надають допомогу в запобіганні та протидії корупції, перебувають під захистом держави.

Держава забезпечує здійснення правоохоронними органами правових, організаційно-технічних та інших заходів, спрямованих на захист від протиправних посягань на життя, житло, здоров'я та майно осіб, які надають допомогу в запобіганні та протидії корупції, а також близьких їм осіб.

2. Державний захист осіб, які надають допомогу в запобіганні та протидії корупції, здійснюється відповідно до Закону України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві».

РОЗДІЛ IV. Відповідальність за корупційні правопорушення

Стаття 18. Види відповідальності за корупційні правопорушення

1. За вчинення корупційних правопорушень особи, зазначені в частині першій статті 2 цього Закону, притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-

правової або дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку.

2. Відомості про осіб, яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень, у триденний строк з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили, притягнення до цивільно-правової відповідальності, накладення дисциплінарного стягнення заносяться до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення.

Стаття 19. Особливості звільнення з роботи осіб, які вчинили корупційні правопорушення

1. Особа, щодо якої винесено постанову про притягнення як обвинуваченої у вчиненні злочину у сфері службової діяльності або складено протокол про вчинення адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушеннями обмежень, передбачених пунктами 1 – 3 частини першої статті 4, статтею 5 цього Закону, в тому числі в юридичних особах приватного права, підлягає відстороненню від виконання повноважень на посаді в порядку, визначеному законом, до розгляду справи судом, якщо інше не передбачено Конституцією України.

2. Дострокове припинення повноважень особи на виборній посаді, звільнення особи з посади, що здійснюється Президентом України, Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, звільнення з військової служби військової посадової особи, яку притягнуто до відповідальності за корупційне правопорушення, проводиться відповідно до законодавства.

Інші особи, яких притягнуто до кримінальної або адміністративної відповідальності за корупційне правопорушення, пов'язане з порушеннями обмежень, передбачених пунктами 1 – 3 частини першої статті 4, статтею 5 цього Закону, підлягають звільненню з відповідних посад у триденний строк з дня набрання рішенням суду законної сили, якщо інше не передбачено законом.

3. Про звільнення особи з посади у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення, пов'язане з порушеннями обмежень, передбачених пунктами 1 – 3 частини першої статті 4, статтею 5 цього Закону, керівник органу державної влади, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації у триденний строк письмово повідомляє суд, який постановив обвинувальний вирок або прийняв постанову про накладення адміністративного стягнення за корупційне правопорушення, та спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань державної служби.

4. З метою виявлення причин та умов, що сприяли вчиненню корупційного правопорушення, або невиконання вимог цього Закону за поданням спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції, за рішенням керівника особи, яка вчинила таке правопорушення, проводиться службове розслідування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

5. Обмеження щодо заборони особи, звільненій із займаної посади у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення, займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави, органів місцевого самоврядування, або такою, що прирівнюється до цієї діяльності, встановлюється виключно за вмотивованим рішенням суду, якщо інше не передбачено законом.

РОЗДІЛ V. Усунення наслідків корупційних правопорушень

Стаття 20. Відшкодування шкоди, завданої державі внаслідок вчинення корупційного правопорушення

1. Шкода, завдана державі внаслідок вчинення корупційного правопорушення, підлягає відшкодуванню у встановленому законом порядку.

Стаття 21. Незаконні нормативно-правові акти та правочини

1. Нормативно-правові акти, рішення, прийняті внаслідок вчинення корупційного правопорушення, можуть бути скасовані органом або посадовою особою, уповноваженими на прийняття чи скасування відповідних актів та рішень, або визнані незаконними в судовому порядку за заявою заінтересованих фізичних осіб, об'єднань громадян, юридичних осіб, прокурора, органів державної влади, органів місцевого самоврядування.

2. Правочин, укладений внаслідок корупційного правопорушення, є нікчемним.

Стаття 22. Відновлення прав і законних інтересів та відшкодування збитків, завданих фізичним та юридичним особам внаслідок вчинення корупційного правопорушення

1. Фізичні та юридичні особи, права яких порушено внаслідок вчинення корупційного правопорушення, які зазнали моральної або майнової шкоди, мають право на відновлення прав, відшкодування збитків у встановленому законом порядку.

2. Збитки, завдані фізичній або юридичній особі внаслідок незаконних дій суб'єктів, які здійснюють заходи щодо запобігання та протидії корупції, відшкодовуються з Державного бюджету України у встановленому законом порядку.

Держава, Автономна Республіка Крим, орган місцевого самоврядування, які відшкодували збитки, завдані суб'єктом, що здійснює заходи щодо запобігання та протидії корупції, мають право зворотної вимоги (регресу) до особи, яка завдала шкоди, у розмірі виплаченого відшкодування, якщо обвинувальним вироком суду, який набрав законної сили, у діях цієї особи встановлено склад злочину.

Стаття 23. Вилучення незаконно одержаного майна

1. Кошти та інше майно, одержані внаслідок вчинення корупційного правопорушення, підлягають вилученню в установленому законом порядку, а вартість незаконно одержаних послуг та пільг стягненню на користь держави.

РОЗДІЛ VI. Контроль і нагляд за виконанням законів у сфері запобігання та протидії корупції**Стаття 24. Контроль за виконанням законів у сфері запобігання та протидії корупції**

1. Контроль за виконанням законів у сфері запобігання та протидії корупції здійснюється Верховною Радою України безпосередньо, а також Комітетом Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, органами державної влади в межах їх повноважень у встановленому законом порядку.

2. Комітет Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, здійснюючи контроль за виконанням законів у сфері запобігання та протидії корупції, щороку не пізніше 15 квітня представляє Верховній Раді України доповідь про стан запобігання та протидії корупції в Україні, що підлягає опублікуванню в офіційних виданнях Верховної Ради України.

Стаття 25. Громадський контроль за виконанням законів у сфері запобігання та протидії корупції

1. Громадський контроль за виконанням законів у сфері запобігання та протидії корупції здійснюється на

підставі та в порядку, визначеному цим Законом та іншими законами.

Стаття 26. Прокурорський нагляд

1. Нагляд за виконанням законів у сфері запобігання та протидії корупції здійснюється Генеральним прокурором України та підпорядкованими йому прокурорами.

Розділ VII. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО**Стаття 27. Міжнародне співробітництво у сфері запобігання та протидії корупції**

1. Україна відповідно до укладених нею міжнародних договорів здійснює співробітництво у сфері запобігання та протидії корупції з іноземними державами, міжнародними організаціями, які здійснюють заходи щодо запобігання та протидії корупції.

2. Правова допомога та інші види міжнародного співробітництва у справах про корупційні правопорушення здійснюються компетентними органами відповідно до законодавства та міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

Стаття 28. Міжнародні договори України у сфері запобігання та протидії корупції

1. У разі якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством про запобігання та протидію корупції, застосовуються правила міжнародних договорів.

Стаття 29. Міжнародний обмін інформацією у сфері запобігання та протидії корупції

1. Компетентні органи України можуть надавати відповідним органам іноземних держав та одержувати від них інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, з питань запобігання та протидії корупції з додержанням вимог законодавства та міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

2. Надання органам іноземних держав інформації з питань, пов'язаних із запобіганням та протидією корупції, можливе лише в разі, якщо ці органи та відповідний компетентний орган України можуть встановити такий режим доступу до інформації, який унеможливило розкриття інформації для інших цілей чи її розголошення в будь-який спосіб, у тому числі шляхом несанкціонованого доступу.

Стаття 30. Заходи щодо повернення в Україну доходів, одержаних внаслідок корупційних правопорушень, та розпорядження вилученими доходами, одержаними внаслідок корупційних правопорушень

1. Україна здійснює заходи щодо повернення в Україну коштів та іншого майна, одержаних внаслідок корупційних правопорушень, та розпоряджається цими коштами та майном відповідно до законодавства та міжнародних договорів України.

РОЗДІЛ VIII. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування* і вводиться в дію з 1 січня 2010 року.

2. Визнати такими, що втрачають чинність з 1 січня 2010 року:

Закон України «Про боротьбу з корупцією» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 34, ст. 266; 1997 р., № 19, ст. 136; 1998 р., № 26, ст. 149; 1999 р., № 16, ст. 97, № 26, ст. 213; 2000 р., № 24, ст. 185; 2002 р., № 40, ст. 289, № 43, ст. 315; 2003 р., № 29, ст. 233; 2005 р., № 16, ст. 263; 2006 р., № 32, ст. 272; 2007 р., № 9, ст. 67);

Постанову Верховної Ради України від 5 жовтня 1995 року «Про порядок введення в дію Закону України

* Опубліковано в газеті «Голос України» від 18 липня 2009 р. № 132. – Прим. ред.

■ АНТИКОРУПЦІЙНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

«Про боротьбу з корупцією» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 34, ст. 267).

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо проекту антикорупційної стратегії та приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

Президент України В. ЮЩЕНКО

м. Київ

11 червня 2009 року

№ 1506-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання та протидії корупції

(Витяг)

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести зміни до таких законів України:

1) у пункті 1 та абзаці першому пункту 2 розділу VIII «Прикінцеві положення» Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 45, ст. 691) цифру і слово «1 січня» замінити цифрою і словом «1 квітня»;...

... 2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування*.

Президент України В. ЮЩЕНКО

м. Київ

23 грудня 2009 року

№ 1787-VI

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Питання реалізації державної антикорупційної політики

від 16 вересня 2009 р. № 1057

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів, що додається.

2. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 16 вересня 2009 р. № 1057

ПОРЯДОК

проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів

1. Цей Порядок визначає процедуру проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів (далі – антикорупційна експертиза).

2. Антикорупційній експертизі підлягають проекти законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та центральних органів виконавчої влади (далі – проекти нормативно-правових актів).

3. Основні завдання антикорупційної експертизи полягають у визначенні наявності чи відсутності корупціогенних чинників, якими є сукупність норм, що

сприяють або можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень, та наданні рекомендацій стосовно їх усунення.

4. До проектів нормативно-правових актів з потенційно високим ступенем корупційних ризиків належать проекти, предметом регулювання яких, зокрема, є:

відносини, пов'язані з виконанням рішень, у тому числі індивідуального характеру, предметом яких є визначення прав, свобод, обов'язків людини і громадянина та способів їх реалізації;

управління об'єктами державної або комунальної власності, їх відчуження;

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 30 грудня 2009 р. № 244. – Прим. ред.

питання митної справи, податкової та фінансової політики;

установлення процедур аукціонів, тендерів стосовно відчуження чи закупівлі товарів, робіт і послуг;

використання бюджетних коштів;

питання інвестиційної та інноваційної діяльності;

надання пільг і переваг окремим суб'єктам господарювання;

встановлення повноважень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, зокрема щодо самостійного визначення порядку (механізму, процедури) вирішення проблемних питань;

делегування повноважень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування підприємствам та організаціям незалежно від форми власності;

надання адміністративних послуг органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами;

виконання контрольно-наглядових функцій органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами.

5. Антикоруptionна експертиза проводиться Урядовим уповноваженим з питань антикорупційної політики (далі – Урядовий уповноважений).

Строк проведення антикорупційної експертизи не повинен перевищувати 15 днів після надходження проекту нормативно-правового акта до Урядового уповноваженого.

6. Антикоруptionна експертиза проектів нормативно-правових актів, що розробляються міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями і подаються на розгляд Кабінету Міністрів України, проводиться з урахуванням вимог, установлених Регламентом Кабінету Міністрів України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 р. № 950 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 54, ст. 2180; 2009 р., № 52, ст. 1789).

Під час подання проекту нормативно-правового акта на розгляд Кабінету Міністрів України головний розробник у пояснювальній записці зазначає

про наявність або відсутність у проекті нормативно-правового акта правил і процедур, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.

7. Антикоруptionна експертиза проектів нормативно-правових актів Президента України та тих, що розробляються народними депутатами України, а також проектів нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади проводиться відповідно до цього Порядку на підставі їх рішення.

Для проведення антикорупційної експертизи до проектів нормативно-правових актів, зазначених в абзаці першому цього пункту, головний розробник додає пояснювальну записку, в якій, зокрема, зазначаються мотиви проведення такої експертизи.

8. У разі коли проект нормативно-правового акта потребує вивчення додаткових документів, такі документи подаються Урядовому уповноваженому.

До проведення антикорупційної експертизи особливо складних проектів нормативно-правових актів Урядовий уповноважений має право залучати фахівців міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, експертів, науковців.

У такому разі Урядовий уповноважений може продовжити строк проведення антикорупційної експертизи на 10 днів.

9. Результати антикорупційної експертизи викладаються у висновку, який складається за формою згідно з додатком та доводиться до відома головного розробника.

Висновки до проектів нормативно-правових актів, зазначених в абзаці першому пункту 7 цього Порядку, надсилаються ініціатору звернення.

Результати антикорупційної експертизи підлягають обов'язковому розгляду під час прийняття рішення щодо відповідного нормативно-правового акта.

У разі наявності корупціогенних чинників рекомендації стосовно їх усунення, зазначені у висновку антикорупційної експертизи, є обов'язковими для розгляду головним розробником.

10. Результати антикорупційної експертизи за рішенням Кабінету Міністрів України оприлюднюються на Урядовому порталі протягом 15 днів після прийняття (схвалення) нормативно-правового акта, за винятком актів, які містять відомості з обмеженим доступом або становлять державну таємницю.

Додаток до Порядку

21

ВИСНОВОК антикорупційної експертизи проекту

(найменування проекту акта)

Проект акта розроблено _____
(найменування органу виконавчої влади)

Загальна характеристика норм проекту акта

Зазначається про належність проекту акта до проектів, що містять корупційні ризики, дається загальна характеристика питань, які регулює проект акта, стисло викладаються результати громадської антикорупційної експертизи.

Антикорупційна оцінка

Зазначається докладний опис виявлених корупціогенних чинників з посиланням на норми акта та нормативні приписи, дається оцінка впливу.

Висновки

Зазначається чи містить проект акта корупціогенні чинники та рекомендації з їх усунення або зменшення впливу, а також рекомендації щодо доповнення проекту акта нормами стосовно запобігання корупційним правопорушенням або його відхилення.

(Урядовий уповноважений

(підпис)

(ініціали та прізвище)

з питань антикорупційної
політики)

_____ 20__ р.

ЗМІНИ, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У Регламенті Кабінету Міністрів України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 р. № 950 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 54, ст. 2180; 2009 р., № 52, ст. 1789):

1) у пункті 2 параграфу 27 розділу 4:

абзац четвертий підпункту 1 після слів «Секретаріатом Кабінету Міністрів» доповнити словами «або стосовно яких є письмові пропозиції Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики про доцільність проведення антикорупційної експертизи»;

доповнити підпунктом 5 такого змісту:

«5) приймає рішення про проведення антикорупційної експертизи проекту акта Кабінету Міністрів.»;

2) у розділі 5:

пункт 1 параграфу 45 після слів «що потребує врегулювання» доповнити словами «, передбачає правила і процедури, які, зокрема, унеможливають вчинення корупційних правопорушень»;

у параграфі 53:

пункт 1 після слів «обов'язків громадян» доповнити словами «, а також проектів, які передбачають надання пільг, переваг окремим суб'єктам господарювання, делегування функцій, повноважень органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, у тому числі організаціям недержавної форми власності»;

доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3. У разі проведення громадської антикорупційної експертизи головний розробник надає громадянам або об'єднанням громадян за їх зверненням проект акта з необхідними матеріалами, повідомляє про строки завершення його підготовки. Пропозиції, що надійшли в результаті проведення громадської антикорупційної експертизи, головний розробник розглядає під час опрацювання проекту.»;

підпункт 1 пункту 1 параграфу 61 викласти у такій редакції:

«1) пояснювальна записка (додаток 4), у якій викладаються підстава та мета розроблення проекту, результати аналізу проблеми, наводиться обґрунтування необхідності прийняття акта, зазначаються позиція заінтересованих органів та заходи, здійснені для врегулювання розбіжностей (якщо проект подано з розбіжностями), відомості про наявність або відсутність у проекті акта правил і процедур, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень, відображаються фінансово-економічні розрахунки та пропозиції щодо визначення джерел покриття витрат, а також очікувані соціально-економічні результати реалізації акта. Якщо реалізація акта не потребує фінансування з державного чи місцевого бюджетів, про це окремо зазначається в записці.

До пояснювальної записки додаються пропозиції за результатами громадської антикорупційної експертизи проекту акта (у разі її проведення), а також можуть додаватися довідкові та інші інформаційно-аналітичні матеріали, що обґрунтовують необхідність прийняття акта»;

доповнити пункт 3 параграфу 63 підпунктом 7 такого змісту:

«7) вивчає проект акта на предмет наявності або відсутності в ньому правил і процедур, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.»;

доповнити параграф 66 пунктами 9 – 14 такого змісту:

«9. Урядовий комітет розглядає питання про доцільність проведення антикорупційної експертизи проекту акта та приймає відповідне рішення.

Під час прийняття рішення враховується також позиція головного розробника та Секретаріату Кабінету Міністрів щодо наявності або відсутності у проекті акта правил і процедур, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень, та пропозиція Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики щодо доцільності проведення антикорупційної експертизи.

10. Рішення урядового комітету про проведення антикорупційної експертизи може бути прийняте щодо проекту акта Кабінету Міністрів, який підготовлений з дотриманням регламентних вимог, та у разі, коли за результатами розгляду на урядовому комітеті до нього не висловлено зауважень по суті.

11. У разі прийняття рішення про проведення антикорупційної експертизи проекту акта такий проект подається Секретаріатом Кабінету Міністрів Урядовому уповноваженому з питань антикорупційної політики для проведення в установленому порядку антикорупційної експертизи.

12. Висновок антикорупційної експертизи Урядовий уповноважений з питань антикорупційної політики надсилає Секретаріату Кабінету Міністрів та головному розробнику проекту акта.

13. Якщо за висновком антикорупційної експертизи проект акта не містить корупціогенних чинників, він вважається схваленим урядовим комітетом та подається для розгляду на засіданні Кабінету Міністрів.

14. У разі коли за висновком антикорупційної експертизи проект акта містить корупціогенні чинники, головний розробник доопрацьовує його протягом трьох робочих днів після надходження висновку антикорупційної експертизи та вносить до Кабінету Міністрів з мотивуванням у пояснювальній записці ступеня врахування викладених у висновку рекомендацій для повторного розгляду урядовим комітетом.

Такий проект акта після опрацювання у Секретаріаті Кабінету Міністрів передається повторно Урядовому уповноваженому з питань антикорупційної політики для проведення антикорупційної експертизи та після її проведення включається до порядку денного чергового засідання урядового комітету.»;

друге речення пункту 1 параграфу 67 після слів «розгляду урядовим комітетом» доповнити словами «, а також висновок антикорупційної експертизи проекту акта (у разі її проведення)»;

3) у розділі 6:

пункт 6 параграфу 82 викласти у такій редакції:

«6. Внесені до Кабінету Міністрів проекти законів опрацьовуються та розглядаються у порядку, встановленому главами 6 і 7 розділу 5 цього Регламенту, з урахуванням таких особливостей:

1) усі законопроекти відповідно до Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції» підлягають обов'язковій антикорупційній експертизі;

2) до таких законопроектів правила пунктів 9 – 11 § 66 Регламенту не застосовуються;

3) проект закону, який підготовлений з дотриманням регламентних вимог та стосовно якого на засіданні урядового комітету не висловлено зауважень по суті, попередньо підтримується урядовим комітетом та подається Секретаріатом Кабінету Міністрів Урядовому уповноваженому з питань антикорупційної політики для проведення антикорупційної експертизи з наступною підготовкою його для розгляду на засіданні Кабінету Міністрів відповідно до порядку, встановленого пунктами 12 – 14 § 66 Регламенту.»;

доповнити параграф 83 підпунктом 8 такого змісту:

«8) висновком антикорупційної експертизи проекту закону.»;

4) у додатках до Регламенту:

додаток 4 після пункту 6 доповнити новим пунктом 7 такого змісту:

«7. Запобігання корупції

Зазначається про наявність або відсутність у проекті акта правил і процедур, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Наводиться інформація про проведення громадської антикорупційної експертизи.».

У зв'язку з цим пункти 7 – 9 вважати відповідно пунктами 8 – 10;

у додатку 8:

доповнити пункт 3 абзацом такого змісту;

«Зазначається про наявність або відсутність у проекті акта правил і процедур, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Наводиться інформація про проведення громадської антикорупційної експертизи.»;

у пункті 4:

перше речення після слів «висловлених на засіданні» доповнити словами «або прийнято рішення про проведення антикорупційної експертизи»;

у другому реченні слова «у процесі доопрацювання проекту» виключити.

2. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 4 червня 2008 р. № 532 «Деякі питання ре-

лізації державної антикорупційної політики» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 42, ст. 1397) виключити.

3. У Положенні про Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 24 квітня 2009 р. № 410 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 33, ст. 1128):

1) пункт 1 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Урядовий уповноважений є спеціально уповноваженою особою з питань антикорупційної політики.».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

2) у пункті 4:

в абзаці другому підпункту 1 слова «та координації діяльності центральних органів виконавчої влади з її реалізації» виключити;

доповнити підпунктом 11 такого змісту:

«11) формування в межах повноважень, визначених цим Положенням, державної антикорупційної політики, реалізація антикорупційної стратегії, координація діяльності центральних органів виконавчої влади з реалізації антикорупційної політики;»;

підпункт 2 викласти у такій редакції:

«2) проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів та підготовка висновків за її результатами;»;

у підпункті 3:

абзац другий після слів «діяльності центральних» доповнити словами «та місцевих»;

абзац четвертий після слів «іншої інформації про» доповнити словами «факти корупційних діянь та»;

підпункт 7 після слів «щодо запобігання корупції» доповнити словами «та у разі потреби Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України про виявлення фактів, що можуть свідчити про корупційні правопорушення»;

у першому реченні підпункту 11 слова «та його копій до відповідних органів виконавчої влади та Генеральної прокуратури України» замінити словами «та його оприлюднення»;

доповнити підпунктом 12 такого змісту:

«12) надання Кабінетові Міністрів України інформації про виявлені факти, що свідчать про корупційні правопорушення.»;

3) доповнити пункт 5 підпунктом 8 такого змісту:

«8) вносити на розгляд урядового комітету або Кабінету Міністрів України пропозиції щодо доцільності проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів.»;

4) доповнити пункт 7 абзацом такого змісту:

«Урядовий уповноважений може мати радників і консультантів на громадських засадах з числа фахівців.»;

5) пункт 8 викласти у такій редакції:

«8. Урядовий уповноважений в межах компетенції приймає рішення, має бланк та печатку з найменуванням своєї посади та адреси.».

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Методології проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів

від 8 грудня 2009 р. № 1346

Київ

Відповідно до статті 13 Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Затвердити Методологію проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів, що додається.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 8 грудня 2009 р. № 1346

МЕТОДОЛОГІЯ

проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів

Загальна частина

1. Ця Методологія визначає основні етапи проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів (далі – акти), основні корупційно-генні чинники, їх ознаки та рекомендації щодо їх усунення.

2. У цій Методології терміни вживаються у такому значенні:

адміністративна процедура – установлений в акті порядок дій фізичних та юридичних осіб, спрямований на реалізацію їх прав і виконання обов'язків або визначення повноважень державного органу, його посадової та службової особи;

антикорупційна експертиза проектів актів – перевірка проектів актів на предмет наявності в них положень, що сприяють або можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень, з метою запобігання виникненню передумов для вчинення таких правопорушень і розроблення рекомендацій стосовно їх усунення;

дискреційні повноваження – сукупність прав і обов'язків державних органів, їх посадових та службових осіб, що дають можливість на власний розсуд визначити повністю або частково зміст рішення або вибрати один з кількох варіантів прийняття рішень, передбачених проектом акта;

корупційно-генний чинник – сукупність положень або положення, що містяться в акті, які сприяють або можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень під час їх застосування чи створенню умов для легітимності корупційних діянь, а також можуть допускати чи провокувати їх виникнення.

3. Ця Методологія застосовується з метою запобігання корупційним правопорушенням шляхом виявлення та усунення корупційно-генних чинників у проекті акта.

4. Антикорупційна експертиза проектів актів проводиться комплексно. При цьому враховується те, що більшість зазначених у цій Методології корупційно-генних чинників взаємозв'язані між собою, оскільки одна і та сама ознака корупційно-генності може свідчити про наявність у проекті акта різних корупційно-генних чинників.

5. Антикорупційна експертиза проектів актів проводиться трьома етапами:

перший – загальна оцінка проекту акта;
другий – антикорупційна оцінка положень проекту акта;

третій – підготовка висновку та розроблення рекомендацій щодо усунення корупційно-генних чинників.

На першому етапі визначається належність проекту акта до проектів з потенційно високим ступенем корупційних ризиків, дається загальна характеристика проекту акта, оцінюється рівень обґрунтованості його прийняття, визначається відповідність проекту акта вимогам Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції», аналізуються результати громадської антикорупційної експертизи у разі її проведення.

На другому етапі проводиться оцінка кожного положення проекту акта на предмет наявності корупційно-генних чинників, аналіз повноти врегулювання суспільних відносин, які є предметом регулювання проекту акта, а також ступінь внутрішньої узгодженості і доступності для розуміння положень проекту акта, встановлюються виявлені корупційно-генні чинники та оцінюється їх вплив на можливість виникнення передумов для вчинення корупційного правопорушення.

На третьому етапі оформлюється висновок за формою, встановленою постановою Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2009 р. № 1057 «Питання реалізації державної антикорупційної політики» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 78, ст. 2640), а також розробляються рекомендації щодо усунення корупційно-генних чинників та зазначаються можливі способи їх усунення.

6. Правила оцінювання корупційно-генних чинників та розроблення рекомендацій щодо їх усунення встановлюються Урядовим уповноваженим з питань антикорупційної політики.

Корупційно-генні чинники та їх ознаки

7. До основних корупційно-генних чинників належать:

- 1) розширення дискреційних повноважень;
- 2) перевищення повноважень;
- 3) встановлення завищених вимог до фізичних та юридичних осіб;
- 4) використання прав фізичних та юридичних осіб залежно від інтересів посадової чи службової особи державного органу;

5) вибіркова зміна обсягу прав фізичних та юридичних осіб;

6) надмірна свобода підзаконного нормотворення;

7) незрозумілі лінгвістичні формулювання;

8) наявність прогалин у правовому регулюванні, правових колізій та декларативних положень;

9) відсутність чи неповнота адміністративних і конкурсних (аукціонних) процедур;

10) відсутність заборон та обмежень під час прийняття рішень державних органів, їх посадових та службових осіб;

11) хибні цілі та пріоритети;

12) наявність діянь, які можуть допускати чи провокувати вчинення корупційних правопорушень;

13) порушення балансу інтересів;

14) ухилення від установленої процедури.

8. Характерними ознаками розширення дискреційних повноважень є невизначення строків прийняття рішення, відсутність умов та підстав для його прийняття, дублювання функцій різних державних органів.

9. Характерними ознаками перевищення повноважень є відсутність повноважень державного органу на прийняття акта чи встановлення правил поведінки за умови відсутності акта вищої юридичної сили з цього питання.

10. Характерними ознаками встановлення завищених вимог до фізичних та юридичних осіб є визначення у проекті акта особливих правил, обов'язків, заборон, обмежень, які значно ускладнюють доступ до матеріальних або нематеріальних благ фізичним та юридичним особам, перешкоджають реалізації їх прав, свобод та інтересів. Про наявність зазначеного чинника свідчить невичерпний перелік документів, що вимагаються від фізичних та юридичних осіб, чи відсутність підстав для відмови у реалізації такими особами своїх прав.

11. Характерними ознаками використання прав фізичних та юридичних осіб залежно від інтересів посадової та службової особи державного органу є відсутність чіткої процедури реалізації фізичними та юридичними особами своїх прав за наявності різних способів чи строків вчинення будь-якої дії в рамках встановленої адміністративної процедури.

Наприклад, під час проведення аукціону заявнику надається право відкликати заяву до початку проведення аукціону без встановлення підстав і строків відкликання.

12. Характерною ознакою вибіркової зміни обсягу прав фізичних та юридичних осіб є встановлення винятків із загального правила поведінки для фізичних та юридичних осіб, яке залежить від вибору службової чи посадової особи державного органу.

13. Характерною ознакою надмірної свободи підзаконного нормотворення є встановлення бланкетних норм у проекті акта у разі відсутності врегульованих актом вищої юридичної сили основних правил поведінки. Бланкетні норми не повинні призводити до зниження рівня правового регулювання відносин.

Наприклад, законом встановлено, що певні правила визначаються Кабінетом Міністрів України, а у проекті акта Кабінету Міністрів України встановлено, що такі правила визначаються відповідним центральним органом виконавчої влади.

14. Характерною ознакою незрозумілих лінгвістичних формулювань є використання термінів, по-

нять, словосполучень, які тлумачаться неоднозначно, категорій оцінного характеру, що дають можливість для розширення дискреційних повноважень державного органу, його посадової чи службової особи та застосування положень залежно від інтересів осіб, відповідальних за їх виконання.

15. Наявність прогалин у правовому регулюванні характеризується відсутністю норм, які регулюють певні суспільні відносини чи процедуру виконання державним органом відповідної функції, що дає можливість виконавцю ліквідувати таку прогалину в процесі правозастосування на власний розсуд.

Характерною ознакою правових колізій є наявність кількох актів чи кількох положень в одному акті, які по-різному визначають правила регулювання певного кола суспільних відносин, за умови, що можливість вирішення такої колізії залежить від вольового рішення посадової чи службової особи державного органу.

Характерною ознакою наявності декларативних положень є встановлення у проекті акта положень за відсутності механізму їх реалізації.

16. Характерними ознаками відсутності чи неповноти адміністративних процедур є невизначення у проекті акта, яким регулюється питання щодо реалізації прав і виконання обов'язків фізичними та юридичними особами, порядку провадження державними органами, їх посадовими та службовими особами певних дій, а також відсутності одного з елементів такого порядку.

Характерною ознакою відсутності чи неповноти конкурсних (аукціонних) процедур є відсутність адміністративного порядку (чи одного з його елементів) надання права.

17. Характерними ознаками відсутності заборон та обмежень під час прийняття рішень державними органами, їх посадовими та службовими особами є відсутність превентивних положень, які визначають статус і повноваження посадових та службових осіб державних органів у таких сферах, як, зокрема, митна справа, податкова і фінансова політика, встановлення процедур аукціонів, надання адміністративних послуг державними органами, використання бюджетних коштів, надання пільг і переваг.

18. Характерною ознакою хибних цілей та пріоритетів є об'єктивна недоцільність прийняття акта, надмірна складність механізму врегулювання суспільних відносин, що є предметом регулювання акта, а також невідповідність положень акта задекларованим цілям.

19. Характерною ознакою діянь, які можуть допускати чи провокувати вчинення корупційних правопорушень, є наявність у проекті акта корупційного положення, викликаного корупційністю відповідного галузевого акта чи акта вищої юридичної сили, а також наявністю вже вчинених порушень, які сприяють виникненню корупційних правопорушень.

Наприклад, недотримання вимог формально-технічного характеру, зокрема прийняття (видання) акта державним органом, його посадовою та службовою особою з перевищенням своїх повноважень; порушення установленої форми акта та процедури його прийняття (видання), підписання, опублікування і набрання чинності; відсутність встановлення у про-

екті акта строків для прийняття актів, які необхідні для реалізації положень зазначеного проекту акта та визначені ним, що дає можливість для виникнення правових прогалин.

20. Характерною ознакою порушення балансу інтересів є встановлення у проекті акта переваг для однієї групи суб'єктів правовідносин, що звужує чи обмежує права інших осіб і може свідчити про неправомірний інтерес під час підготовки та реалізації проекту акта.

21. Характерною ознакою ухилення від установленної процедури є використання передбаченої проектом акта можливості щодо встановлення особливостей з метою ухилення від проведення загальної процедури, визначеної для відповідних суспільних відносин.

Рекомендації щодо усунення корупціогенних чинників

22. Способи усунення корупціогенних чинників зазначаються у відповідних рекомендаціях.

23. Виявлені корупціогенні чинники можуть бути усунуті такими способами:

- 1) виключення відповідного тексту з проекту акта;
- 2) уточнення редакції проекту акта;
- 3) підготовка нової редакції проекту акта.

24. Для усунення виявлених корупціогенних чинників можуть застосовуватися такі рекомендації:

1) виключення з проекту акта дискреційного повноваження або обмеження його обсягу;

2) зменшення кількості рішень, які державний орган, його посадові та службові особи мають право приймати на власний розсуд;

3) введення окремих елементів адміністративної процедури під час застосування дискреційних повноважень, зокрема строків та підстав прийняття рішень;

4) введення додаткових заборон на прийняття окремих рішень;

5) передача дискреційного повноваження державному органу вищого рівня або його визначення в акті вищої юридичної сили;

6) запровадження процедури погодження застосування дискреційного повноваження;

7) зниження рівня і обсягу вимог, обов'язків і заборон, установлених для фізичних та юридичних осіб;

8) зменшення кількості державних органів, які беруть участь у прийнятті одного рішення, що забезпечує реалізацію прав, та/або скорочення строків прийняття такого рішення;

9) скорочення переліку документів (обсягу інформації), які фізичні та юридичні особи зобов'язані подати державним органам для реалізації їх прав;

10) скорочення переліку критеріїв, яким повинні відповідати фізичні та юридичні особи, що претендують на отримання права або блага;

11) покладення виконання обов'язків фізичних та юридичних осіб на державні органи, їх посадових та службових осіб;

12) уточнення лінгвістичних формулювань з метою усунення невизначених правових або оцінних понять;

13) підготовка пропозицій щодо встановлення положень, необхідних для реалізації проекту акта;

14) запровадження адміністративної процедури;

15) включення до проекту акта окремих елементів адміністративної процедури;

16) визначення вичерпного переліку підстав, необхідних для прийняття акта, нормативне закріплення обов'язку посадових та службових осіб державних органів щодо обґрунтування рішення, яке ними приймається;

17) запровадження конкурсних процедур;

18) визначення реальної вартості переданого за результатами конкурсу майна або майнових прав;

19) забезпечення належного інформування про проведення конкурсу (аукціону);

20) створення рівних умов для учасників конкурсу (аукціону);

21) створення належних умов для оприлюднення інформації про всіх учасників конкурсу (аукціону) і його результати;

22) запобігання виникненню конфлікту інтересів членів конкурсної комісії;

23) введення чітких критеріїв визначення переможця конкурсу (аукціону);

24) доповнення проектів актів, що регулюють питання у сферах з потенційно високим ступенем ризику вчинення корупційних правопорушень, положеннями, якими встановлюються обмеження і заборони антикорупційного характеру для посадових та службових осіб державних органів з метою запобігання корупційним проявам;

25) визначення додаткових обов'язків і заборон для посадових та службових осіб державних органів, які повинні стати своєрідною протизагою встановленим завищеним вимогам до фізичних та юридичних осіб;

26) доповнення проектів актів положеннями, що дають змогу посадовим та службовим особам державних органів визначити відповідальних за виконання тієї чи іншої функції такого органу або надання державної послуги;

27) передбачення в проекті акта положень про види відповідальності посадових та службових осіб державних органів, які кореспондують з відповідним актом, що встановлює юридичну відповідальність;

28) виключення визначених обмежень для фізичних та юридичних осіб щодо отримання інформації;

29) підготовка пропозицій щодо неможливості прийняття акта у зв'язку з невідповідністю запропонованої редакції задекларованим цілям;

30) зменшення надмірної складності механізму врегулювання питання, визначеного у проекті акта;

31) усунення правової колізії шляхом виключення положень з проекту акта;

32) визначення відповідальних осіб і встановлення строків розроблення та прийняття актів, необхідних для реалізації проекту акта;

33) послаблення негативного впливу у зв'язку з порушенням балансу інтересів шляхом передбачення положень, що вирівнюють інтереси груп суб'єктів, яких стосується проект акта;

34) зазначення застережень щодо можливості виникнення корупційних ризиків у майбутньому та наслідків у разі збереження у проекті акта положень, що свідчать про наявність діянь, які можуть допускати чи провокувати вчинення корупційних правопорушень.

25. У процесі проведення антикорупційної експертизи проекту акта можуть бути сформульовані інші рекомендації щодо усунення корупціогенних чинників.

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про мораторій на відчуження від редакцій державних та комунальних засобів масової інформації приміщень та майна**

Цей Закон спрямований на запобігання зловживанням, усунення порушень і недопущення відчуження приміщень та майна редакцій державних та комунальних засобів масової інформації.

Стаття 1. Для цілей цього Закону під відчуженням приміщень та майна розуміється укладення та виконання договорів купівлі-продажу, застави, іпотеки, внесення їх до статутних капіталів (фондів) суб'єктів господарювання, інших цивільно-правових правочинів, які передбачають перехід права власності до інших юридичних та фізичних осіб.

Стаття 2. Тимчасово, до набрання чинності законом про реформування державних та комунальних засобів масової інформації, встановлюється мораторій на відчуження приміщень та майна редакцій державних та комунальних засобів масової інформації.

Мораторій на відчуження зазначених приміщень та майна не поширюється на приміщення та майно редакцій державних та комунальних засобів масової інформації, що перебувають у податковій заставі або під адміністративним арештом активів.

Стаття 3. Тимчасово, до набрання чинності законом про реформування державних та комунальних засобів масової інформації, встановлюється мораторій на передачу зазначених приміщень та майна в оренду чи інше користування фізичним і юридичним особам.

Стаття 4. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування* та втрачає чинність з дня набрання чинності законом про реформування державних та комунальних засобів масової інформації.

2. Доручити Фонду державного майна України за участю народних депутатів України, депутатів місце-

вих рад, представників органів державної влади, до сфери управління яких належать відповідні засоби масової інформації:

протягом десяти робочих днів з дня набрання чинності цим Законом скласти перелік приміщень редакцій державних та комунальних засобів масової інформації, які забороняється відчужувати;

протягом двадцяти робочих днів після складення зазначеного переліку:

провести інвентаризацію відповідних приміщень та майна;

щодо кожного приміщення документально визначити законність його перебування у володінні та користуванні;

щодо кожного приміщення, внесеного до зазначеного переліку, встановити розмір частки держави та інших суб'єктів господарювання;

перевірити законність відчуження приміщень та майна редакцій державних та комунальних засобів масової інформації протягом 2000 – 2009 років і в разі порушення законодавства України вжити заходів щодо їх повернення законному власнику.

3. Кабінету Міністрів України:

забезпечити виконання цього Закону;

протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом внести на розгляд Верховної Ради України законопроект про реформування державних та комунальних засобів масової інформації.

Президент України В. ЮЩЕНКО

м. Київ

15 січня 2009 року

№ 883-VI

27

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про внесення зміни до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації»**

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести зміну до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, затвердженого Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р.,

№ 37, ст. 332 із наступними змінами), згідно з додатком.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.**

Президент України В. ЮЩЕНКО

м. Київ

21 жовтня 2009 року

№ 1654-VI

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 11 лютого 2009 р. № 24. – Прим. ред.

** Там же, від 3 грудня 2009 р. № 225. – Прим. ред.

**ЗМІНА,
що вноситься до переліку об'єктів права державної власності,
що не підлягають приватизації**

Включити до переліку:

Орган управління МІНПАЛИВЕНЕРГО
КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

34218978 Державне підприємство «Дирекція
підприємства, що будується на базі

Новокосянтинівського родовища
уранових руд»
26200, с. Олексіївка, Маловисківський
район

Кількість об'єктів – 1
Всього по органу управління – 1

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

**Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 березня 2009 р. № 316**

від 2 грудня 2009 р. № 1341
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 березня 2009 р. № 316 «Деякі питання опла-
ти оренди державного майна»* (Офіційний вісник
України, 2009 р., № 26, ст. 866) такі зміни:

у пункті 1 цифри і слова «1 січня 2010 р.» замінити
цифрами і словами «1 січня 2011 р.»;
пункт 3 виключити.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 12 жовтня 2009 р. № 1598

**Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України
від 18.02.98 № 284**

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 листопада 2009 р. за № 1062/17078

Відповідно до підпункту «г» пункту 1 статті 7 Закону
України «Про управління об'єктами державної влас-
ності» та з метою встановлення порядку компенсації
довгострокових фінансових інвестицій, вилучених або
не врахованих при проведенні оцінки цілісних майно-
вих комплексів під час приватизації (корпоратизації)
державних (орендних) підприємств, НАКАЗУЮ:

1. Внести до наказу Фонду державного май-
на України від 18.02.98 № 284 «Про затвердження
Порядку передачі Фонду державного майна України
часток (паїв, акцій), що належать державі, в майні
суб'єктів підприємницької діяльності»**, зареєстро-
ваного в Міністерстві юстиції України 19.03.98 за
№ 180/2620 (зі змінами), такі зміни:

1.1. У заголовку наказу слова «в майні суб'єктів
підприємницької діяльності» замінити словами «у
статутних капіталах суб'єктів господарювання».

1.2. Пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Затвердити Порядок передачі Фонду держав-
ного майна України часток (паїв, акцій), що нале-
жать державі, у статутних капіталах суб'єктів госпо-
дарювання».

1.3. Пункт 3 після слова «приватизації» доповни-
ти словом «(корпоратизації)» та після слова «при-
ватизуються» доповнити словом «(корпоратизу-
ються)».

1.4. У пункті 4 слова «міждержавних майнових
відносин та власності» замінити словами «інвести-
ційних проектів та майна».

2. Затвердити Зміни до Порядку передачі Фонду
державного майна України часток (паїв, акцій),
що належать державі, в майні суб'єктів підприє-
мницької діяльності, затвердженого наказом Фонду
державного майна України від 18.02.98 № 284,
зареєстрованого в Міністерстві юстиції Украї-
ни 19.03.98 за № 180/2620 (зі змінами), що дода-
ються.

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2009,
№ 6, с. 26. – Прим. ред.

** Там же, 1998, № 5, с. 21 – 24. – Прим. ред.

3. Департаменту інвестиційних проектів та майна за кордоном (Т. Степура) у встановленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Наказ Фонду державного майна України від 01.09.2008 № 1010 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 18.02.98 № 284» скасувати.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду Потімкова О. Ю.

6. Цей наказ набирає чинності через 10 днів після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
12 листопада 2009 р. за № 1062/17078

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Фонду державного майна України
від 12 жовтня 2009 р. № 1598

ЗМІНИ до Порядку передачі Фонду державного майна України часток (паїв, акцій), що належать державі, в майні суб'єктів підприємницької діяльності

1.1. У заголовку Порядку слова «в майні суб'єктів підприємницької діяльності» замінити словами «у статутних капіталах суб'єктів господарювання».

1.2. Пункт 1 викласти у такій редакції:

«1. Цей Порядок визначає механізм передачі часток (паїв, акцій), які залишилися за державним підприємством відповідно до статті 7 Декрету Кабінету Міністрів України від 31.12.92 № 24-92 «Про впорядкування діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, створених за участю державних підприємств» та вартість яких вилучена в процесі приватизації (корпоратизації) з чистої вартості цілісного майнового комплексу відповідно до пункту 31 Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 № 1891, або не врахована в балансі підприємства на дату оцінки.

Частки (паї, акції), які не були передані державним органам приватизації відповідно до Декрету Кабінету Міністрів України від 31.12.92 № 24-92 «Про впорядкування діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, створених за участю державних підприємств», підлягають передачі Фонду відповідно до цього Порядку».

1.3. У пункті 4 після слів «видання наказу» слово «Фонду» та слова «в якому окремим пунктом зазначається така передача» виключити.

1.4. Пункт 5 після слова «приватизації» доповнити словом «(корпоратизації)».

1.5. У пункті 6:

абзац четвертий після слова «приватизації» доповнити словами «(корпоратизації) та на момент передачі до Фонду»;

доповнити пункт новим абзацом такого змісту:

«документи, що підтверджують наявність часток (паїв, акцій) на момент передачі або наявність суб'єкта господарювання, частки (паї, акції) якого підлягають передачі.».

1.6. Доповнити Порядок після пункту 6 новими пунктами 7 – 9 такого змісту:

«7. Фонд у місячний строк розглядає наданий пакет документів та підписує зі свого боку Акт або відмовляє у підписанні наданого Акта у випадках:

оформлення Акта без дотримання вимог цього Порядку;

відсутності необхідного пакета документів; неможливості передачі до Фонду часток (паїв, акцій) у зв'язку з:

відсутністю часток (паїв, акцій);

відсутністю суб'єкта господарювання, частки (паї, акції) якого підлягають передачі;

неможливості прийняття Фондом часток (паїв, акцій) у зв'язку з тим, що:

частки (паї, акції) не можуть бути визначені відповідно до законодавства про приватизацію об'єктами приватизації групи Е;

державний орган приватизації не може оформити правонаступництво на корпоративні права держави; частки (паї, акції) обтяжені додатковими зобов'язаннями (рішенням суду).

8. У випадку неможливості передачі до Фонду або неможливості прийняття Фондом часток (паїв, акцій) їх вартість підлягає компенсації, сума якої визначається відповідно до пункту 95 Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 № 1891 (зі змінами).

9. Після надходження на рахунок Фонду повної суми компенсації, визначеної відповідно до пункту 8 цього Порядку, суб'єкту господарювання надається відповідна довідка, яка є підставою для списання з його балансу вартості довгострокових фінансових інвестицій».

У зв'язку з цим пункти 7 – 13 уважати відповідно пунктами 10 – 16.

1.7. У пункті 10:

слова «Наказ Фонду державного майна України про створення акціонерного товариства та» замінити словом «Акт».

1.8. У пункті 13:

після слова «приватизації» доповнити словом «(корпоратизації)».

1.9. Пункт 14 викласти у такій редакції:

«14. Регіональні відділення та структурні підрозділи Фонду державного майна України, що складають акти оцінки майна підприємств, які приватизуються (корпоратизуються), в десятиденний строк після затвердження наказу про створення акціонерного товариства надають інформацію про вилучені частки (паї, акції) до Департаменту інвестиційних про-

ектів та майна за кордоном центрального апарату Фонду».

1.10. Пункт 15 після слова «приватизації» доповнити словом «(корпоратизації)».

1.11. Додатки 1 та 2 до Порядку викласти у новій редакції, що додається.

1.12. У тексті цього Порядку слова «в майні суб'єктів підприємницької діяльності», «суб'єкт під-

приємницької діяльності», «термін», «екземпляри» в усіх відмінках та числах замінити відповідно словами «у статутних капіталах суб'єктів господарювання», «суб'єкт господарювання», «строк», «примірники» у відповідних відмінках та числах.

Директор Департаменту інвестиційних проектів та майна за кордоном **Т. СТЕПУРА**

Додаток 1
до Порядку передачі Фонду державного майна України часток (паїв, акцій), що належать державі, у статутних капіталах суб'єктів господарювання

**АКТ № _____
приймання-передачі до Фонду державного майна України частки (паю, акцій),
що належить державі, у статутному капіталі суб'єкта господарювання**

Складено «___» _____ 20__ року _____

(місце складання)

Цей Акт складений на підставі Закону України «Про приватизацію державного майна» та Порядку передачі Фонду державного майна України часток (паїв, акцій), що належать державі, у статутних капіталах суб'єктів господарювання, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 18.02.98 № 284, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19.03.98 за № 180/2620 (зі змінами).

Ми, що нижче підписалися, _____
(повне найменування

товариства (підприємства)) _____,

(місцезнаходження)

в особі Голови правління (керівника підприємства) _____,

(прізвище, ініціали)

з одного боку, та Фонд державного майна України, в особі _____,

(посада) (прізвище, ініціали)

з іншого боку, склали цей Акт про таке:

1. Товариство (підприємство) передає, а Фонд державного майна України приймає частку (пай, акції), вартість якої вилучена при приватизації (корпоратизації) з вартості цілісного майнового комплексу (не врахована при здійсненні оцінки майна) _____

(назва державного (орендного) підприємства, _____,

що приватизувалося (корпоратизувалося) _____,

а саме:

1.1. Частку (пай) у розмірі _____ (грн.) _____
(цифрами)

(літерами)

що становить _____ % майна _____

_____,
(назва суб'єкта господарювання, до якого здійснено вкладення)

(місцезнаходження)

1.2. Акції у кількості _____ (шт.) _____

(цифрами) (літерами)

номінальною вартістю _____ (грн.) на загальну

номінальну вартість _____ (грн.) _____

(цифрами) (літерами)

_____,
(назва акціонерного товариства, до якого здійснено вкладення)

(місцезнаходження)

Акції документарної форми існування передаються та приймаються матеріально відповідальними особами сторін зі складанням окремого акта приймання-передачі цінних паперів, що є невід'ємною частиною цього Акта.

2. Товариство (підприємство) передає, а Фонд державного майна України приймає документи, що підтверджують здійснення внеску та стосуються суб'єкта господарювання, частка (пай, акції) у майні якого передається:

№ пор.	Повна назва документа, його номер, дата затвердження, ким затверджено	Кількість сторінок	Примітка
1	2	3	4

Цей Акт є підставою для списання з балансу товариства (підприємства) вартості вищезазначеної частки (паю, акцій).

Головному бухгалтеру товариства (підприємства) у місячний строк привести баланс у відповідність з цим Актом.

Передав: _____

Прийняв: _____

(посада керівника)

(посада керівника)

(прізвище, ініціали)

(прізвище, ініціали)

(підпис)

(підпис)

М. П.

М. П.

Додаток 2
до Порядку передачі Фонду державного майна України часток (паїв, акцій), що належать державі, у статутних капіталах суб'єктів господарювання

Частки (паї, акції), вартість яких вилучена з вартості цілісного майнового комплексу підприємства, що приватизується (корпоратизується)

Підприємство, що приватизується		Об'єкт вкладення								
Дата видання наказу про створення акціонерного товариства	Назва і місцезнаходження	Назва і місцезнаходження суб'єкта, до якого здійснено вкладення	Частка, пай			Акції				
			%	сума		дата вклядення	кількість, шт.	загальна сума		дата вклядення
				у грн.	у валюті			у грн.	у валюті	

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 6 листопада 2009 року № 1738/1230

Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України та Міністерства економіки України від 19.05.99 № 908/68 «Про управління державним майном, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі»

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 15 грудня 2009 р. за № 1207/17223

Відповідно до підпункту «з» пункту 2 статті 7 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» та пункту 19 статті 2 Закону України «Про акціонерні товариства» НАКАЗУЄМО:

1. Унести до наказу Фонду державного майна України та Міністерства економіки України від 19.05.99 № 908/68 «Про управління державним майном, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі»*, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24.06.99 за № 414/3707, такі зміни:

1.1. У заголовку слова «статутних фондів» замінити словами «статутних капіталів»;

1.2. Пункт 1 викласти у такій редакції:

«1. Затвердити Положення про управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі».

2. Затвердити Зміни до Положення про управління державним майном, яке не увійшло до статут-

них фондів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі, затвердженого наказом Фонду державного майна України та Міністерства економіки України від 19.05.99 № 908/68, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 24.06.99 за № 414/3707 (зі змінами), що додаються.

3. Директору Департаменту розпорядження державним майном С. Гончар забезпечити в установленому порядку державну реєстрацію цього наказу в Міністерстві юстиції України.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на в. о. заступника Голови Фонду державного майна України В. Пількевича та першого заступника Міністра економіки України А. Максюту.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

Міністр економіки України Б. ДАНИЛИШИН

ЗАРЕЄСТРОВАНО

в Міністерстві юстиції України
15 грудня 2009 р. за № 1207/17223

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України,
Міністерства економіки України
06.11.2009 № 1738/1230

ЗМІНИ

до Положення про управління державним майном, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі

1. У заголовку Положення слова «статутних фондів» замінити словами «статутних капіталів».

2. У главі 1:

2.1. Пункт 1.2 викласти у такій редакції:

«1.2. Норми цього Положення застосовуються при управлінні державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але залишилося у них на балансі».

2.2. У пункті 1.4:

в абзаці шостому після слів «господарським товариствам» доповнити словами «у тому числі у разі ліквідації балансоутримувача»;

доповнити пункт новими абзацами сьомим та восьмим такого змісту:

«списання об'єктів державної власності у порядку, визначеному постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.2007 № 1314 «Про затвердження Порядку списання об'єктів державної власності»;

використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб у порядку, визначеному постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.2009 № 253 «Про затвердження Порядку використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб».

3. Підпункт 2.2.1 пункту 2.2 глави 2 виключити.

У зв'язку з цим підпункти 2.2.2 – 2.2.5 уважати відповідно підпунктами 2.2.1 – 2.2.4.

4. У пункті 4.1 глави 4 слова «Фонд майна Автономної Республіки Крим» виключити.

5. У тексті цього Положення слова «статутний фонд» у всіх відмінках та числах замінити відповідно словами «статутний капітал» у відповідних відмінках та числах.

Директор Департаменту розпорядження державним майном С. ГОНЧАР

Заступник директора Департаменту управління та реформування об'єктів державної власності Н. ДАНЧУК

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 1999, № 8, с. 20 – 23. – Прим. ред.

** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 30 грудня 2009 р. № 99. – Прим. ред.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ

для перевірки знання законодавства кандидатами на заміщення вакантних посад у Фонді державного майна України

I. Питання на перевірку знання Тимчасового положення про Фонд державного майна України

1. Що являє собою Фонд державного майна України? (стаття 1).
2. Якими основними законодавчими актами керується Фонд державного майна України? (стаття 2).
3. Обмеження діяльності керівного складу органів приватизації (стаття 10).
4. Структура Фонду державного майна України (стаття 13).
5. Основні завдання Фонду державного майна України (стаття 4).
6. Основні права Фонду державного майна України (стаття 6).

II. Питання на перевірку знання Конституції України

1. Основні розділи Конституції України.
2. Форма правління в Україні (стаття 5).
3. Основні риси Української держави за Конституцією України (статті 1, 2).
4. Визнання найвищої соціальної цінності України (стаття 3).
5. Об'єкти права власності Українського народу (статті 13, 14).
6. Найважливіші функції держави (стаття 17).
7. Державні символи України (стаття 20).
8. Конституційне право на працю (стаття 43).
9. Конституційне право на соціальний захист (стаття 46).
10. Конституційне право на охорону здоров'я (стаття 49).
11. Обов'язки громадянина за Конституцією України (статті 65 – 68).
12. Конституційні права і свободи громадянина (стаття 24).
13. Право громадянина України на вибори і як вони відбуваються (статті 70, 71).
14. Коли відбуваються чергові вибори до Верховної Ради України? (стаття 77).
15. Порядок обрання Президента України (стаття 103).
16. Склад Кабінету Міністрів України (стаття 114).
17. Що таке Кабінет Міністрів України? (стаття 113).

III. Питання на перевірку знання Закону України «Про державну службу»

1. Поняття державної служби, державного службовця і посади (статті 1, 2).
2. Право на державну службу (стаття 4).
3. Основні принципи державної служби (стаття 3).

4. Основні напрями державної політики у сфері державної служби (стаття 6).
5. Основні обов'язки державних службовців (стаття 10).
6. Основні права державних службовців (стаття 11).
7. Обмеження, пов'язані з прийняттям на державну службу та її проходженням (статті 12, 16).
8. Особливості дисциплінарної відповідальності державних службовців (стаття 14).
9. Присяга державних службовців (стаття 17).
10. Відсторонення державного службовця від виконання повноважень за посадою (стаття 22).
11. Просування по службі (стаття 27).
12. Прийняття на державну службу (стаття 15).
13. Кадровий резерв державної служби (стаття 28).
14. Підстави припинення державної служби (стаття 30).
15. Випробування при прийнятті на державну службу та стажування державних службовців (статті 18, 19).
16. Граничний вік перебування на державній службі (стаття 23).
17. Щорічні та додаткові відпустки державних службовців (стаття 35).

IV. Питання на перевірку знання Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції»

1. Хто належить до близьких осіб? (стаття 1).
2. Що таке корупційне правопорушення? (стаття 1).
3. Що таке корупція? (стаття 1).
4. Хто здійснює контроль за діяльністю органів виконавчої влади щодо запобігання та протидії корупції? (п. 3, стаття 3).
5. Які суб'єкти та підрозділи беруть участь у заходах щодо запобігання та протидії корупції? (п. 4, стаття 3).
6. Декларування доходів осіб, уповноважених на виконання функцій держави (п. 1, 3, стаття 10).
7. Обмеження, пов'язані з прийняттям на державну службу та її проходженням (статті 12, 16).
8. Кодекси поведінки (стаття 11).
9. Контроль за виконанням законів у сфері запобігання та протидії корупції (стаття 24).
10. Види спеціальних перевірок щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави (п. 2, стаття 9).
11. Види відповідальності за корупційні правопорушення (стаття 18).

До уваги здобувачів

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про зміну складу президії Вищої атестаційної комісії

від 2 грудня 2009 р. № 1464-р
Київ

Ввести до складу президії Вищої атестаційної комісії, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2009 р. № 430 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 32, ст. 1079), Гриценка Андрія Андрійовича – доктора економічних наук, члена-кореспондента Національної академії наук, заступника директора держав-

ної установи «Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України» та Куйбіду Василя Степановича – доктора наук з державного управління, професора, Міністра регіонального розвитку та будівництва.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО